

Uradni list

Evropske unije

C 111 E

Zvezek 48

Slovenska izdaja

Informacije in objave

11. maj 2005

Obvestilo št.	Vsebina	Stran
	I Informacije	
	Svet	
2005/C 111 E/01	Skupno stališče (ES) št. 14/2005 z dne 20. decembra 2004, ki ga je sprejel Svet v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe o ustanovitvi Evropske Skupnosti, z namenom sprejetja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o upravljanju kakovosti kopalnih voda in razveljavitvi Direktive 76/160/EGS	1
2005/C 111 E/02	Skupno stališče (ES) št. 15/2005 z dne 22. decembra 2004, ki ga je sprejel Svet v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe o ustanovitvi Evropske Skupnosti, z namenom sprejetja Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah glede dostopa služb držav članic, odgovornih za izdajanje potrdil o registraciji vozil, do schengenskega informacijskega sistema ⁽¹⁾	19
2005/C 111 E/03	Skupno stališče (ES) št. 16/2005 z dne 24. januarja 2005, ki ga je sprejel Svet v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe o ustanovitvi Evropske Skupnosti, z namenom sprejetja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive Sveta 76/115/EGS o približevanju zakonodaje držav članic o pritrčitvah varnostnih pasov motornih vozil ⁽¹⁾	23
2005/C 111 E/04	Skupno stališče (ES) št. 17/2005 z dne 24. januarja 2005, ki ga je sprejel Svet v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe o ustanovitvi Evropske Skupnosti, z namenom sprejetja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/.../ES z dne ... o spremembi Direktive Sveta 77/541/EGS o približevanju zakonodaje držav članic o varnostnih pasovih in sistemih za zadrževanje potnikov v motornih vozilih ⁽¹⁾	28
2005/C 111 E/05	Skupno stališče (ES) št. 18/2005 z dne 24. januarja 2005, ki ga je sprejel Svet v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe o ustanovitvi Evropske Skupnosti, z namenom sprejetja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/.../ES z dne ... o spremembi Direktive Sveta 74/408/EGS o približevanju zakonodaje držav članic o motornih vozilih glede na sedeže, njihova pritrčitva in naslone za glavo ⁽¹⁾	33

SL

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

I

(Informacije)

SVET

SKUPNO STALIŠČE (ES) št. 14/2005,

ki ga je sprejel Svet dne 20. decembra 2004,

z namenom sprejetja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/.../ES z dne ... o upravljanju kakovosti kopalnih voda in razveljavitvi Direktive 76/160/EGS

(2005/C 111 E/01)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 175(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Na podlagi Sporočila Komisije o trajnostnem razvoju je Evropski svet opredelil cilje kot splošno usmeritev za prihodnji razvoj na prednostnih področjih, kot so naravni viri in zdravje ljudi.
- (2) Voda je omejen naravni vir, kakovost katerega je treba varovati, braniti, upravljati in obravnavati. Zlasti površinske vode so obnovljivi viri z omejeno zmožnostjo regeneracije zaradi škodljivih učinkov dejavnosti ljudi.
- (3) Okoljska politika Skupnosti si mora zadati za cilj visoko raven varstva in prispevati k doseganju ciljev ohranjanja, varstva in izboljšanja kakovosti okolja ter varovanja zdravja ljudi.

⁽¹⁾ UL C 220, 16.9.2003, str. 39.⁽²⁾ UL C 244, 10.10.2003, str. 31.⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 21. oktobra 2003 (UL C 82 E, 1.4.2004, str. 115.), Skupno stališče Sveta z dne 20. decembra 2004 in Stališče Evropskega parlamenta z dne ... (še ni objavljeno v Uradnem listu).

- (4) Komisija je decembra 2000 sprejela Sporočilo Evropskemu parlamentu in Svetu o razvoju nove politike kopalnih voda ter začela obsežno posvetovanje z vsemi zainteresiranimi in vpletenimi stranmi. Glavni izid tega posvetovanja je bila splošna podpora razvoju nove direktive, zasnovane na podlagi najnovejših znanstvenih dokazov in ob namenjanju posebne pozornosti širši udeležbi javnosti.

- (5) Sklep št. 1600/2002/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. julija 2002 o Šestem okoljskem akcijskem programu Skupnosti ⁽⁴⁾ vsebuje obvezo zagotovitve visoke ravni zaščite kopalnih voda, vključno z revizijo Direktive Sveta 76/160/EGS z dne 8. decembra 1975 o kakovosti kopalnih voda ⁽⁵⁾.

- (6) V skladu s Pogodbo, Skupnost pri pripravi politike o okolju med drugim upošteva razpoložljive znanstvene in tehnične podatke. Ta direktiva se mora pri uporabi najbolj zanesljivih kazalnih parametrov za napovedovanje mikrobiološkega tveganja za zdravje in pri doseganju višje ravni zaščite opreti na znanstvene dokaze. Nujno je treba opraviti nadaljnje epidemiološke študije tveganja za zdravje, povezanega s kopanjem, zlasti v sladkih vodah.

⁽⁴⁾ UL L 242, 10.9.2002, str. 1.⁽⁵⁾ UL L 31, 5.2.1976, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 807/2003 (UL L 122, 16.5.2003, str. 36).

- (7) Da bi povečali učinkovitost in preudarno uporabo virov, je treba to direktivo natančno uskladiti z drugo zakonodajo Skupnosti o vodi, kot sta direktivi Sveta 91/271/EGS z dne 21. maja 1991 o čiščenju komunalne odpadne vode⁽¹⁾ in 91/676/EGS z dne 12. decembra 1991 o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov⁽²⁾ ter Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike⁽³⁾.
- (8) Zainteresiranim stranem je treba zagotoviti ustrezne informacije o načrtovanih ukrepih in napredku pri izvajanju. Javnost mora biti ustrezno in pravočasno obveščena o rezultatih monitoringa kakovosti kopalnih voda in ukrepih za obvladovanje tveganj, da bi s tem preprečila nevarnosti za zdravje, zlasti glede napovedljivih kratkoročnih onesnaženj ali neobičajnih razmer. Treba je uporabiti novo tehnologijo, ki omogoča učinkovito in primerljivo obveščanje javnosti o kopalnih vodah po vsej Skupnosti.
- (9) Monitoring naj se izvaja z usklajenimi analiznimi metodami in praksami. Da bi dosegli stvarno razvrstitev kopalnih voda, sta potrebna opazovanje in vrednotenje kakovosti skozi daljše obdobje.
- (10) Ustreznosti se ne sme povezovati zgolj z merjenjem in izračunavanjem, ampak tudi z ustreznimi ukrepi upravljanja in zagotavljanjem kakovosti. Sistem profilov kopalnih voda je zato primeren, da se bolje razumejo tveganja in s tem ustvarja podlaga za ukrepe upravljanja. Vzporedno je treba nameniti posebno pozornost spoštovanju standardov kakovosti in zveznemu prehodu od uporabe Direktive 76/160/EGS.
- (11) Skupnost je 25. junija 1998 podpisala Konvencijo ZN/ECE o dostopu do informacij, sodelovanju javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah (Konvencija iz Århusa). Zakonodaja Skupnosti mora biti ustrezno usklajena s to konvencijo, da bi jo Skupnost ratificirala. Zato je za to direktivo primerno, da vključi določbe o dostopu javnosti do informacij in zagotovi sodelovanje javnosti pri njenem izvajanju.
- (12) Ker ciljev te direktive, namreč doseganja dobre kakovosti kopalnih voda in visoke ravni zaščite po vsej Skupnosti s

skupnimi standardi, ni možno zadovoljivo doseči na ravni držav članic in je te cilje možno bolje doseči na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti, kakor je določeno v členu 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti, kakor je določeno v istem členu, ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseg te ciljev.

- (13) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, je treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil⁽⁴⁾.
- (14) Stalen pomen politike Skupnosti o kopalnih vodah je očiten vsako kopalno sezono, saj varuje javnost pred naključnim in kroničnim onesnaževanjem, do katerega pride na kopalnih območjih Skupnosti ali v njihovi bližini. Splošna kakovost kopalnih voda se je precej izboljšala od začetka veljavnosti Direktive 76/160/EGS. Vendar pa omenjena direktiva kaže stanje znanja in izkušenj iz začetka sedemdesetih let dvajsetega stoletja. Načini rabe kopalnih voda so se od tedaj spremenili, prav tako se je spremenila tudi raven strokovnega in tehničnega znanja. Zato je omenjeno direktivo treba razveljaviti —

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Namen in področje uporabe

1. Ta direktiva določa ukrepe za:

- (a) monitoring in razvrstitev kopalnih voda po kakovosti;
- (b) upravljanje v zvezi s kakovostjo kopalnih voda;
- (c) obveščanje javnosti o kakovosti kopalnih voda.

2. Namen te direktive je ohranjati, varovati in izboljšati kakovost okolja ter zaščititi zdravje ljudi z dopolnitvijo Direktive 2000/60/ES.

⁽¹⁾ UL L 135, 30.5.1991, str. 40. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1882/2003 (UL L 284, 31.10. 2003, str. 1).

⁽²⁾ UL L 375, 31.12.1991, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003.

⁽³⁾ UL L 327, 22.12.2000, str. 1. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Odločbo št. 2455/2001/ES (UL L 331, 15.12.2001, str. 1.).

⁽⁴⁾ UL C 184, 17.7.1999, str. 23.

3. Ta direktiva se uporablja za vsak sestavni del površinskih voda, za katerega pristojni organ pričakuje, da se bo v njem kopalo veliko število ljudi, in za katerega ni trajno prepovedal oziroma trajno odsvetoval kopanja (v nadaljevanju „kopalne vode“). Ne uporablja se za:

- (a) plavalne in termalne bazene;
- (b) omejene vode, ki se jih čisti ali uporablja v terapevtske namene;
- (c) umetno ustvarjene omejene vode, ločene od površinskih voda in podzemne vode.

Člen 2

Opredelitve

Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve:

1. Izrazi „površinska voda“, „podzemna voda“, „celinska voda“, „somornice“, „obalno morje“ in „povodje“ imajo enak pomen kot v Direktivi 2000/60/ES.
2. „Pristojni organ“ pomeni organ ali organe, ki ga/jih je država članica imenovala, da bi zagotovila skladnost z zahtevami iz te direktive, ali kateri koli drug organ oziroma telo, ki mu je bila dodeljena ta vloga.
3. „Trajen“ pomeni, v zvezi s prepovedjo ali odsvetovanjem kopanja, takšen, ki traja vsaj eno celo kopalno sezono.
4. „Veliko število“ pomeni, v zvezi s kopalci, število, za katerega pristojni organ meni, da je veliko, zlasti ob upoštevanju preteklih trendov ali kakršne koli zagotovljene infrastrukture oziroma zmogljivosti ali drugih sprejetih ukrepov za spodbujanje kopanja.
5. „Onesnaženje“ pomeni navzočnost mikrobiološkega onesnaženja ali drugih organizmov ali odpadkov, ki vplivajo na kakovost kopalne vode in pomenijo tveganje za zdravje kopalcev iz členov 8 in 9 ter stolpca A Priloge I.
6. „Kopalna sezona“ pomeni obdobje, v katerem je mogoče pričakovati veliko število kopalcev.
7. „Ukrepi upravljanja“ pomenijo naslednje ukrepe, sprejete za kopalne vode:
 - (a) vzpostavitev in vzdrževanje profila kopalnih voda;
 - (b) določitev koledarja monitoringa;
 - (c) monitoring kopalnih voda;
 - (d) vrednotenje kakovosti kopalnih voda;
 - (e) razvrstitev kopalnih voda;
 - (f) ugotavljanje in ocenjevanje vzrokov onesnaženja, ki bi lahko vplivalo na kopalne vode in škodilo zdravju kopalcev;
 - (g) obveščanje javnosti;
 - (h) preprečevanje izpostavljenosti kopalcev onesnaženju;
 - (i) zmanjševanje nevarnosti onesnaženja.
8. „Kratkotrajno onesnaženje“ pomeni mikrobiološko onesnaženje iz Stolpca A Priloge I, pri katerem je mogoče jasno opredeliti vzroke, za katero se običajno pričakuje, da na kakovost kopalnih voda ne bo vplivalo dlje kot približno 72 ur, in za katero je pristojni organ določil postopke za napovedovanje in obravnavanje, kakor izhaja iz Priloge II.
9. „Neobičajne razmere“ pomenijo dogodek ali kombinacijo dogodkov, ki vplivajo na kakovost kopalnih voda na določeni lokaciji in za katere se pričakuje, da se v povprečju ne bodo pojavili več kot enkrat vsaka štiri leta.
10. „Skupek podatkov o kakovosti kopalnih voda“ pomeni podatke, pridobljene v skladu s členom 3.
11. „Vrednotenje kakovosti kopalnih voda“ pomeni postopek vrednotenja kakovosti kopalnih voda z uporabo metode vrednotenja, opredeljene v Prilogi II.
12. „Razraščanje cianobakterij“ pomeni kopičenje cianobakterij v obliki cvetenja, prevleke ali pene.
13. Izraz „zadevna javnost“ ima enak pomen kot v Direktivi Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (¹).

POGLAVJE II

KAKOVOST IN UPRAVLJANJE KOPALNIH VODA

Člen 3

Monitoring

1. Države članice letno identificirajo vse kopalne vode in določijo dolžino kopalne sezone. To prvič storijo pred začetkom prve kopalne sezone po datumu iz člena 18(1).
2. Države članice zagotovijo, da monitoring parametrov, določenih v stolpcu A Priloge I, poteka v skladu s Prilogo IV.

(¹) UL L 175, 5.7.1985, str. 40. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2003/35/ES (UL L 156, 25.6.2003, str. 17).

3. Merilno mesto monitoringa je lokacija znotraj kopalne vode, kjer se:

Člen 4

(a) pričakuje največ kopalcev; ali

(b) pričakuje največja nevarnost onesnaženja glede na profil kopalne vode.

4. Koledar monitoringa vsake kopalne vode se določi pred začetkom vsake kopalne sezone, prvič pa pred začetkom tretje polne kopalne sezone po začetku veljavnosti te direktive. Monitoring se opravi najpozneje štiri dni po datumu, določenem v koledarju monitoringa.

5. Države članice lahko uvedejo monitoring parametrov, določenih v stolpcu A Priloge I, med prvo polno kopalno sezono po začetku veljavnosti te direktive. V tem primeru poteka monitoring tako pogosto, kot je določeno v Prilogi IV. Rezultati takšnega monitoringa se lahko uporabijo za oblikovanje skupkov podatkov o kakovosti kopalnih voda iz člena 4. Takoj ko države članice uvedejo monitoring v skladu s to direktivo, lahko prenehajo izvajati monitoring parametrov, določenih v prilogi k Direktivi 76/160/EGS.

6. Vzorce, odvzete med kratkotrajnimi onesnaženji, se lahko prezre. Nadomesti se jih z vzorci, odvzetimi v skladu s Prilogo IV.

7. Med neobičajnimi razmerami se koledar monitoringa iz člena 4 lahko začasno opusti. Spet se ga začne uporabljati čim prej po koncu neobičajnih razmer. Novi vzorci se odvzamejo čim prej po koncu neobičajnih razmer, da se tako nadomestijo manjkajoči vzorci.

8. Države članice poročajo Komisiji o kakršnih koli začasnih opustitvah koledarja monitoringa, z navedbo razlogov za začasno opustitev. Takšna poročila predložijo najpozneje ob naslednjem letnem poročilu, predvidenem v členu 13.

9. Države članice zagotovijo, da se kakovost kopalnih voda analizira v skladu z referenčnimi metodami, določenimi v Prilogi I, in pravili, določenimi v Prilogi V. Vendar pa države članice lahko dovolijo uporabo drugih metod ali pravil, če lahko dokažejo, da so dobljeni rezultati enakovredni rezultatom, pridobljenim z uporabo metod, opredeljenih v Prilogi I in pravil iz Priloge V. Države članice, ki dovolijo uporabo takšnih enakovrednih metod ali pravil, predložijo Komisiji vse ustrezne informacije o uporabljenih metodah ali pravilih in njihovi enakovrednosti.

Vrednotenje kakovosti kopalnih voda

1. Države članice zagotovijo, da se z monitoringom parametrov, določenih v stolpcu A Priloge I, vzpostavijo skupki podatkov o kakovosti kopalnih voda.

2. Vrednotenja kakovosti kopalnih voda se opravijo:

(a) za vsako kopalno vodo;

(b) ob koncu vsake kopalne sezone;

(c) na podlagi skupka podatkov o kakovosti kopalnih voda za posamezno kopalno sezono in tri predhodne kopalne sezone;

(d) v skladu s postopkom, določenim v Prilogi II.

Država članica se lahko odloči, da opravi vrednotenja kakovosti kopalnih voda zgolj na podlagi skupka podatkov o kakovosti kopalnih voda za predhodne tri kopalne sezone. V tem primeru o tem predhodno obvesti Komisijo. Prav tako obvesti Komisijo, če se naknadno odloči vrniti k vrednotenju na podlagi štirih kopalnih sezon. Država članica ne spremeni veljavnega ocenjevalnega obdobja več kot enkrat vsakih pet let.

3. Skupki podatkov o kopalnih vodah, ki se uporabljajo za vrednotenje kakovosti kopalnih voda, vedno zajemajo vsaj 16 vzorcev ali 12 vzorcev, če gre za posebne okoliščine iz odstavka 2 Priloge IV.

4. Vendar pa:

— če je izpolnjena zahteva odstavka 3, ali

— če v primeru kopalnih voda, za katere kopalna sezona ni daljša od osmih tednov, skupek podatkov o kopalnih vodah, ki se uporabi za vrednotenje, zajema vsaj 8 vzorcev,

se lahko vrednotenje kakovosti kopalnih voda opravi na podlagi skupka podatkov o kakovosti kopalnih voda za manj kot štiri kopalne sezone, če:

(a) je kopalna voda na novo določena;

(b) je prišlo do kakršnih koli sprememb, ki bodo verjetno vplivale na razvrstitev kopalne vode v skladu s členom 5; v tem primeru se opravi vrednotenje na podlagi skupka podatkov o kakovosti kopalnih voda, ki vsebuje samo rezultate za vzorce, zbrane od pojava sprememb; ali

(c) je bila kopalna voda že vrednotena v skladu z Direktivo 76/160/EGS; v tem primeru se uporabijo enakovredni podatki, zbrani v skladu z omenjeno direktivo, ter se parametra 2 in 3 Priloge k Direktivi 76/160/EGS štejeta za enakovredna parametroma 2 in 1 stolpca A Priloge I k tej direktivi.

5. Države članice lahko obstoječe kopalne vode nadalje razdelijo ali združijo v skupine za namen vrednotenja kakovosti kopalnih voda. Kopalne vode lahko združijo v isto skupino le, če:

- (a) so si te kopalne vode sosedne;
- (b) so bile te kopalne vode podobno ovrednotene za predhodna štiri leta v skladu z odstavki 2, 3 in 4(c); in
- (c) imajo te kopalne vode profile, ki vsi opredeljujejo skupne dejavnike tveganja ali odsotnost dejavnikov tveganja.

Člen 5

Razvrstitev in stanje kakovosti kopalnih voda

1. Na podlagi vrednotenja kakovosti kopalnih voda, opravljenega v skladu s členom 4, države članice v skladu z merili, določenimi v Prilogi II, razvrstijo kopalne vode kot:

- (a) „slabe“;
- (b) „zadostne“;
- (c) „dobre“; ali
- (d) „odlične“.

2. Prva razvrstitev v skladu z zahtevami te direktive se opravi do konca kopalne sezone 2015.

3. Države članice zagotovijo, da je do konca kopalne sezone 2015 kakovost vseh kopalnih voda vsaj „zadostna“. Države članice sprejmejo realne in sorazmerne ukrepe, s katerimi bi se, po njihovem mnenju, povečalo število kopalnih voda, razvrščenih kot „odlične“ ali „dobre“.

4. Kopalne vode je mogoče, ne glede na splošno zahtevo odstavka 3, začasno razvrstiti kot „slabe“ pa kljub temu ostanejo skladne s to direktivo. Ugotoviti je treba razloge, da se ni doseglo „zadostne“ kakovosti. V takšnih primerih države članice zagotovijo, da se izpolnijo naslednji pogoji:

- (a) Za vsako kopalno vodo, ki je bila razvrščena kot „slaba“, se sprejmejo naslednji ukrepi, ki začnejo veljati z naslednjo kopalno sezono, ki sledi razvrstitvi:

(i) ustrezni ukrepi upravljanja, vključno s prepovedjo ali odsvetovanjem kopanja, da bi preprečili izpostavljenost kopalcev onesnaženju; in

(ii) ustrezni ukrepi za preprečitev, zmanjšanje ali odpravo vzrokov onesnaženja.

(b) Če se kopalna voda pet zaporednih let razvrsti kot „slaba“, se kopanje trajno prepove ali trajno odsvetuje. Vendar pa lahko država članica kopanje trajno prepove ali trajno odsvetuje pred koncem petletnega obdobja, če meni, da bi bilo nemogoče ali nesorazmerno drago doseči „zadostno“ kakovost.

5. Kadar se kopanje trajno prepove ali trajno odsvetuje, se javnost obvesti, da zadevno območje ni več kopalna voda in navede razloge za ukinitve njene rabe kot kopalne vode.

Člen 6

Profil kopalne vode

1. Države članice zagotovijo, da se profili kopalnih voda določijo v skladu s Prilogo III. Vsak profil kopalne vode lahko zajema eno samo kopalno vodo ali več kot eno sosednjo kopalno vodo. Profili kopalnih voda se prvič vzpostavijo najpozneje do ... (*).

2. Profili kopalnih voda se pregledujejo in posodabljaajo, kot je predvideno v Prilogi III.

3. Pri vzpostavljanju, pregledovanju in posodabljanju profilov kopalnih voda se ustrezno uporabljajo podatki, pridobljeni z monitoringom in vrednotenji, opravljenimi v skladu z Direktivo 2000/60/ES, ki so pomembni za to direktivo.

Člen 7

Ukrepi upravljanja v izjemnih okoliščinah

Ko države članice ugotovijo nepričakovane razmere, ki so ali bi upravičeno lahko škodljivo vplivale na kakovost kopalnih voda ali zdravje kopalcev, zagotovijo sprejete pravočasne in ustrezne ukrepe upravljanja. Takšni ukrepi vključujejo obveščanje javnosti in po potrebi začasno prepoved kopanja.

(*) Šest let po začetku veljavnosti te direktive.

Člen 8

logov, pripomb ali pritožb. Pristojni organi ustrezno upoštevajo vsako pridobljeno informacijo.

Nevarnost cianobakterij

1. Kadar profil kopalne vode pokaže možnost razraščanja cianobakterij, se opravi ustrezen monitoring, da se omogoči pravočasna ugotovitev tveganja za zdravje.

2. Kadar se cianobakterije razrastejo in se ugotovi ali predvidi tveganje za zdravje, se nemudoma sprejmejo ustrezni ukrepi upravljanja za preprečitev izpostavljenosti, vključno z obveščanjem javnosti.

Člen 9

Drugi parametri

1. Kadar profil kopalne vode kaže nagnjenje k razraščanju makroalg in/ali morskega fitoplanktona, se opravijo raziskave za določitev njihove sprejemljivosti in tveganja za zdravje ter sprejmejo ustrezni ukrepi upravljanja, vključno z obveščanjem javnosti.

2. Kopalne vode se vizualno pregleda zaradi odkrivanja onesnaženja z odpadki, kot so ostanki katrana, steklo, plastika, guma ali drugi odpadki. Kadar se ugotovi onesnaženje, se sprejmejo ustrezni ukrepi upravljanja, vključno z obveščanjem javnosti, če je potrebno.

Člen 10

Sodelovanje pri čezmejnih vodah

Kadar razmere na povodju vplivajo na kakovost kopalnih voda preko meje, vpletene države članice ustrezno sodelujejo pri izvajanju te direktive, vključno z ustrezno izmenjavo informacij in skupnim ukrepanjem za nadzor teh vplivov.

POGLAVJE III

IZMENJAVA INFORMACIJ

Člen 11

Sodelovanje javnosti

Države članice spodbujajo sodelovanje javnosti pri izvajanju te direktive, tako da javnosti dajo možnosti za oblikovanje pred-

Člen 12

Obveščanje javnosti

1. Države članice zagotovijo aktivno razširjanje in pravočasno razpoložljivost naslednjih informacij, ki so med kopalno sezono na voljo na lahko dostopnem mestu v bližini vsake kopalne vode:

- (a) trenutna razvrstitev kopalne vode;
- (b) splošen opis kopalne vode, v poljudnem jeziku, na podlagi profila kopalne vode, določenega v skladu s Prilogo III;
- (c) v primeru kopalnih voda, izpostavljenih kratkotrajnemu onesnaženju:
 - obvestilo, da je kopalna voda izpostavljena kratkotrajnemu onesnaženju,
 - navedba števila dni, v katerih je bilo v zadnji kopalni sezoni zaradi takšnega onesnaženja kopanje prepovedano ali odsvetovano, in
 - opozorilo, kadar je takšno onesnaženje napovedano ali navzoče;
- (d) informacije o naravi in pričakovanem trajanju neobičajnih razmer med takšnimi dogodki;
- (e) obvestilo, ki seznanja javnost in navaja razloge, kadar se kopanje prepove ali odsvetuje; in
- (f) navedba virov popolnejših informacij.

2. Države članice uporabijo ustrezne medije in tehnologije, vključno z internetom, za aktivno in takojšnje širjenje informacij o kopalnih vodah iz odstavka 1, in tudi naslednje informacije:

- (a) seznam kopalnih voda;
- (b) razvrstitev vsake kopalne vode v zadnjih treh letih in njen profil, vključno z rezultati monitoringa, opravljenega v skladu s to direktivo od zadnje razvrstitve;
- (c) v primeru kopalnih voda, razvrščenih kot „slabe“, informacije o vzrokih onesnaženja in sprejetih ukrepih iz člena 5(4) za preprečevanje izpostavljenosti kopalcev onesnaženju in obravnavanje vzrokov onesnaženja; in

(d) v primeru kopalnih voda, izpostavljenih kratkotrajnemu onesnaženju, splošne informacije o:

- pogojih, ki lahko pripeljejo do kratkotrajnega onesnaženja,
- verjetnosti takšnega onesnaženja in njegovem trajanju,
- vzrokih onesnaženja in sprejetih ukrepov za preprečitev izpostavljenosti kopalcev onesnaženju in obravnavanje vzrokov onesnaženja.

Seznam iz točke (a) je na voljo vsako leto pred začetkom kopalne sezone. Rezultati monitoringa so na voljo v enem tednu.

3. Informacije iz odstavkov 1 in 2 je treba razširiti takoj, ko so na voljo in z učinkom od začetka pete kopalne sezone po datumu iz člena 18(1).

4. Povsod, kjer je možno, države članice in Komisija javnost obveščajo z uporabo georeferenčne tehnologije, informacije pa predstavljajo jasno in razumljivo, zlasti z uporabo znakov in simbolov.

Člen 13

Poročila

1. Države članice pošljejo Komisiji rezultate monitoringa in vrednotenja kakovosti kopalnih voda za vsako kopalno vodo, prav tako tudi opis pomembnejših sprejetih ukrepov upravljanja. Države članice vsako leto najpozneje do 31. decembra predložijo te informacije za predhodno kopalno sezono. Zagotavljati jih začnejo po prvem vrednotenju kakovosti kopalnih voda v skladu s členom 4.

2. Države članice vsako leto pred začetkom kopalne sezone uradno obvestijo Komisijo o vseh vodah, določenih kot kopalne vode, vključno z razlogom za kakršno koli spremembo v primerjavi s prejšnjim letom. To prvič storijo pred začetkom prve kopalne sezone po datumu iz člena 18(1).

3. Ko se začne izvajati monitoring kopalnih voda v skladu s to direktivo, se letno poročanje Komisiji v skladu z odstavkom 1 nadaljuje na podlagi Direktive 76/160/EGS, dokler ni mogoče prvo vrednotenje po tej direktivi. V tem obdobju se parameter 1 Priloge k Direktivi 76/160/EGS ne upošteva v letnem poročilu, parametra 2 in 3 Priloge k Direktivi 76/160/EGS pa sta

enakovredna parametroma 2 in 1 stolpca A Priloge I k tej direktivi.

4. Komisija objavi letno zbirno poročilo o kakovosti kopalnih voda v Skupnosti, vključno z razvrstitvami kopalnih voda, upoštevanju te direktive in pomembnejšimi sprejetimi ukrepi upravljanja. Komisija objavi to poročilo vsako leto do 30. aprila, vključno z objavo na internetu. Komisija uporablja pri oblikovanju poročila, kjer je možno, v največji možni meri zbirko podatkov, vrednotenja in sisteme prikaza iz povezane zakonodaje Skupnosti, zlasti Direktive 2000/60/ES.

POGLAVJE IV

KONČNE DOLOČBE

Člen 14

Poročilo in pregled

1. Komisija do leta 2018 predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu o pregledu izvajanja te direktive.

2. V poročilu se posebna pozornost nameni:

- (a) rezultatom ustrezne evropske epidemiološke študije, ki jo pripravi Komisija v sodelovanju z državami članicami;
- (b) drugim znanstvenim, analiznim in epidemiološkim razvojnim dosežkom, pomembnim za parametre kakovosti kopalne vode; in
- (c) priporočilom Svetovne zdravstvene organizacije.

3. Glede na omenjeno poročilo in razširjeno presojo vplivov lahko Komisija po potrebi svojemu poročilu doda predloge za spremembo te direktive.

Člen 15

Tehnične prilagoditve in izvedbeni ukrepi

V skladu s postopkom iz člena 16(2) se lahko sprejmejo odločitve o:

- (a) določitvi standarda EN/ISO o enakovrednosti mikrobioloških metod iz člena 3(9);
- (b) določitvi podrobnih pravil za izvajanje členov 8(1) in 12(4);

- (c) prilagoditvi analiznih metod za parametre, določene v Prilogi I, glede na znanstveni in tehnični napredek;
- (d) prilagoditvi Priloge V glede na znanstveni in tehnični napredek;
- (e) smernicah za skupno metodo ocenjevanja posamičnih vzorcev.

Člen 16

Postopek odbora

1. Komisiji pomaga odbor.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Obdobje, opredeljeno v členu 5(6) Sklepa 1999/468/ES, je tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 17

Razveljavitev

1. Direktiva 76/160/EGS se razveljavi z učinkom od 31. decembra 2014. V skladu z odstavkom 2 ta razveljavitev ne vpliva na obveznosti držav članic glede rokov za prenos v nacionalno zakonodajo in za začetek uporabe kakor izhaja iz razveljavljene Direktive.
2. Ta direktiva, ki nadomešča Direktivo 76/160/EGS, se bo začela uporabljati, takoj ko država članica sprejme vse potrebne pravne, upravne in praktične ukrepe za njeno upoštevanje.
3. Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se štejejo kot sklicevanja na to direktivo.

Člen 18

Izvajanje

1. Države članice najkasneje do ... (*) sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. O tem nemudoma obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila glavnih določb nacionalne zakonodaje, ki jih sprejmejo za izvajanje te direktive.

Člen 19

Začetek veljavnosti.

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 20

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, ...

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

(*) Tri leta po začetku veljavnosti te direktive.

PRILOGA I

ZA CELINSKE VODE

	A	B	C	D	E
	Parameter	Odlična kakovost	Dobra kakovost	Zadostna kakovost	Referenčne analizne metode
1	Intestinalni enterokoki (cfu/100 mL)	200 (*)	400 (*)	360 (**)	ISO 7899-1 ali ISO 7899-2
2	Escherichia coli (cfu/100 mL)	500 (*)	1000 (*)	900 (**)	ISO 9308-3 ali ISO 9308-1

(*) Na podlagi vrednotenja 95. percentila. Glej Prilogo II.

(**) Na podlagi vrednotenja 90. percentila. Glej Prilogo II.

ZA OBALNO MORJE IN SOMORNICE

	A	B	C	D	E
	Parameter	Odlična kakovost	Dobra kakovost	Zadostna kakovost	Referenčne analizne metode
1	Intestinalni enterokoki (cfu/100 mL)	100 (*)	200 (*)	200 (**)	ISO 7899-1 ali ISO 7899-2
2	Escherichia coli (cfu/100 mL)	250 (*)	500 (*)	500 (**)	ISO 9308-3 ali ISO 9308-1

(*) Na podlagi vrednotenja 95. percentila. Glej Prilogo II.

(**) Na podlagi vrednotenja 90. percentila. Glej Prilogo II.

PRILOGA II

VREDNOTENJE IN RAZVRSTITEV KOPALNIH VODA

1. SLABA KAKOVOST

Kopalne vode se razvrstijo kot „slabe“, če so v skupku podatkov o kakovosti kopalnih voda za zadnje ocenjevalno obdobje ⁽¹⁾ percentilne vrednosti ⁽²⁾ za mikrobiološka vrednotenja slabše ⁽³⁾ od vrednosti „zadostne“, določenih v stolpcu D Priloge I.

2. ZADOSTNA KAKOVOST

Kopalne vode se razvrstijo kot „zadostne“:

1. če so v skupku podatkov o kakovosti kopalnih voda za zadnje ocenjevalno obdobje percentilne vrednosti za mikrobiološka vrednotenja enake ali boljše ⁽⁴⁾ kot vrednosti „zadostne“, določene v Stolpcu D Priloge I; in
2. če so kopalne vode izpostavljene kratkotrajnemu onesnaženju, pod pogojem, da:
 - (i) so bili sprejeti ustrezni ukrepi upravljanja, vključno z nadzorovanjem, sistemi zgodnjega opozarjanja in monitoringa, da bi preprečili izpostavljenost kopalcev z opozorilom ali, kjer je to potrebno, s prepovedjo kopanja;
 - (ii) so bili sprejeti ustrezni ukrepi za preprečitev, zmanjšanje ali odpravo vzrokov onesnaženja; in
 - (iii) število vzorcev, preztih v skladu s členom 3(6) zaradi kratkotrajnih onesnaženj v zadnjem ocenjevalnem obdobju, ni presegalo 15 % skupnega števila vzorcev, predvidenih v koledarjih monitoringa, ki so bili določeni za to obdobje, oziroma ne več kot en vzorec na kopalno sezono, kar je večje.

3. DOBRA KAKOVOST

Kopalne vode se razvrstijo kot „dobre“:

1. če so v skupku podatkov o kakovosti kopalnih voda za zadnje ocenjevalno obdobje percentilne vrednosti za mikrobiološka vrednotenja enake ali boljše ⁽⁴⁾ kot vrednosti „dobre kakovosti“, določene v Stolpcu C Priloge I; in
2. če so kopalne vode izpostavljene kratkotrajnemu onesnaženju, pod pogojem, da:
 - (i) so bili sprejeti ustrezni ukrepi upravljanja, vključno z nadzorovanjem, sistemi zgodnjega opozarjanja in monitoringa, da bi preprečili izpostavljenost kopalcev z opozorilom ali prepovedjo kopanja, kjer je to potrebno;
 - (ii) so bili sprejeti ustrezni ukrepi za preprečitev, zmanjšanje ali odpravo vzrokov onesnaženja; in
 - (iii) število vzorcev, preztih v skladu s členom 3(6) zaradi kratkotrajnih onesnaženj v zadnjem ocenjevalnem obdobju, ni presegalo 15 % skupnega števila vzorcev, predvidenih v koledarjih monitoringa, ki so bili določeni za to obdobje, oziroma ne več kot en vzorec na kopalno sezono, kar je večje.

4. ODLIČNA KAKOVOST

Kopalne vode se razvrstijo kot „odlične“:

1. če so v skupku podatkov o kakovosti kopalnih voda za zadnje ocenjevalno obdobje percentilne vrednosti za mikrobiološka vrednotenja enake ali boljše kot vrednosti „odlične kakovosti“, določene v stolpcu B Priloge I; in

⁽¹⁾ „Zadnje ocenjevalno obdobje“ pomeni zadnje štiri kopalne sezone ali, kadar je primerno, obdobje, določeno v členu 4(2) ali (4).

⁽²⁾ Na podlagi percentilnega vrednotenja log10 normalne funkcije verjetnostne gostote mikrobioloških podatkov, pridobljenih iz določene kopalne vode, se percentilna vrednost izračuna takole:

(i) Vzemite vrednost log10 vseh bakterijskih vrednotenj v zaporedju podatkov, ki se ga vrednoti. (Če dobite vrednost nič, namesto tega uporabite vrednost log10 minimalne meje zaznavnosti uporabljene analize metode).

(ii) Izračunajte aritmetično sredino vrednosti log10 (μ).

(iii) Izračunajte standardni odklon vrednosti log10 (σ).

Zgornjo točko 90. percentila funkcije verjetnostne gostote podatkov dobite z naslednjo enačbo: zgornji 90. percentil = antilog (μ + 1,282 σ).

Zgornjo točko 95. percentila funkcije verjetnostne gostote podatkov dobite z naslednjo enačbo: zgornji 95. percentil = antilog (μ + 1,65 σ).

⁽³⁾ „Slabše“ pomeni z višjo koncentracijo vrednosti, izraženih v cfu/100 ml.

⁽⁴⁾ „Boljše“ pomeni z nižjo koncentracijo vrednosti, izraženih v cfu/100 ml.

2. če so kopalne vode izpostavljene kratkotrajnemu onesnaženju, pod pogojem, da:
- (i) so bili sprejeti ustrezni ukrepi upravljanja, vključno z nadzorovanjem, sistemi zgodnjega opozarjanja in monitoringa, da bi preprečili izpostavljenost kopalcev z opozorilom ali prepovedjo kopanja, kjer je to potrebno;
 - (ii) so bili sprejeti ustrezni ukrepi za preprečitev, zmanjšanje ali odpravo vzrokov onesnaženja; in
 - (iii) število vzorcev, prezrtih v skladu s členom 3(6) zaradi kratkotrajnih onesnaženj v zadnjem ocenjevalnem obdobju, ni presegalo 15 % skupnega števila vzorcev, predvidenih v koledarjih monitoringa, ki so bili določeni za to obdobje, oziroma ne več kot en vzorec na kopalno sezono, kar je večje.
-

PRILOGA III

PROFIL KOPALNIH VODA

1. Profil kopalnih voda iz člena 6 vključuje:

- (a) opis fizičnih, geografskih in hidroloških lastnosti kopalnih voda ter drugih površinskih voda v prispevnem območju zadevne kopalne vode, ki bi lahko bile vir onesnaženja in ki so pomembne za namen te direktive in kakor to določa Direktiva 2000/60/ES;
- (b) ugotovitev in oceno vzrokov onesnaženja, ki bi lahko vplivalo na kopalne vode in poslabšalo zdravje kopalcev;
- (c) oceno možnosti za razraščanje cianobakterij;
- (d) oceno možnosti za razraščanje makroalg in/ali fitoplanktona;
- (e) če ocena pod točko (b) pokaže, da obstaja nevarnost kratkotrajnega onesnaženja, naslednje informacije:
 - predvideno naravo, pogostost in trajanje pričakovanega kratkotrajnega onesnaženja,
 - podrobnosti o preostalih vzrokih onesnaženja in časovnim razporedom za njihovo odpravo, vključno z že izvedenimi ukrepi upravljanja,
 - ukrepe upravljanja, sprejete med kratkotrajnimi onesnaženji, ter podatke o identiteti in kontaktnih naslovih organov, odgovornih za takšno ukrepanje;
- (f) lokacijo merilnega mesta monitoringa.

2. Če so kopalne vode razvrščene kot „dobre“, „zadostne“ ali „slabe“, se profil kopalnih voda redno pregleduje, da se oceni, ali se je spremenil kateri koli izmed vidikov, navedenih v odstavku 1. Če je treba, se ga posodobi. Pogostost in obseg pregledov se določi na podlagi narave in resnosti onesnaženja. Vendar pa se pri pregledih upoštevajo vsaj določbe iz naslednje tabele, ki določa tudi njihovo najmanjšo pogostost.

Razvrstitev kopalne vode	„Dobra“	„Zadostna“	„Slaba“
Preglede je treba opraviti vsaj na	4 leta	3 leta	2 leti
Vidiki, ki jih je treba pregledati (točke odstavka 1)	(a) do (f)	(a) do (f)	(a) do (f)

Če je bila kopalna voda predhodno razvrščena kot „odlična“, se profil kopalne vode pregleda in po potrebi posodobi le, če se razvrstitev spremeni v „dobro“, „zadostno“ ali „slabo“. Pregled zajema vse vidike iz odstavka 1.

- 3. Po večjih gradbenih delih ali večjih spremembah infrastrukture v kopalni vodi ali njeni bližini se profil kopalne vode posodobi pred začetkom naslednje kopalne sezone.
- 4. Po potrebi se informacije iz odstavkov 1(a) in (b) zagotovijo na podrobni karti.
- 5. Druge pomembne informacije se lahko priložijo ali vključijo, če pristojni organ meni, da je to primerno.

PRILOGA IV

MONITORING KOPALNIH VODA

1. En vzorec se odvzame tik pred začetkom vsake kopalne sezone. Ob upoštevanju tega izrednega vzorca in v skladu z odstavkom 2 se odvzamejo in analizirajo vsaj štiri vzorci na kopalno sezono.
2. Samo trije vzorci na kopalno sezono se odvzamejo in analizirajo v primeru kopalne vode:
 - (a) za katero kopalna sezona ne traja dlje kot 8 tednov; ali
 - (b) ki je na območju s posebnimi geografskimi omejitvami.
3. Datumi odvzema vzorcev se porazdelijo po celotni kopalni sezoni, časovni razmik med temi datumi pa nikoli ne presega enega meseca.
4. Ob kratkotrajnem onesnaženju se vzame dodaten vzorec za potrditev, da onesnaženja ni več. Ta vzorec ni del skupka podatkov o kakovosti kopalnih voda.

Če je treba nadomestiti prezrti vzorec, se odvzame dodaten vzorec 7 dni po koncu kratkotrajnega onesnaženja.

PRILOGA V

PRAVILA O RAVNANJU Z VZORCI ZA MIKROBIOLOŠKE ANALIZE**1. MERILNO MESTO**

Kjer je mogoče, se odvzame vzorce 30 centimetrov pod vodno gladino ter v vodi, ki je globoka vsaj 1 meter.

2. STERILIZACIJA STEKLENIC ZA VZORCE

Steklenice za vzorce:

- se sterilizira v avtoklavu vsaj 15 minut pri 121 °C, ali
- se suho sterilizira vsaj eno uro pri temperaturi med 160 °C in 170 °C, ali
- so obsevane posode za vzorčenje, dobljene neposredno od proizvajalca.

3. VZORČENJE

Prostornina steklenice/posode za vzorčenje za jemanje vzorcev je odvisna od kakovosti vode, ki je potrebna za testiranje vsakega parametra. Na splošno je minimalna vsebnost 250 ml.

Posode za vzorčenje so iz materialov, ki prepuščajo svetlobo in niso obarvani (npr. steklo, polieten ali polipropilen).

Da bi preprečili naključno onesnaženje vzorca, jemalec vzorca uporabi aseptično tehniko, da ohrani sterilnost steklenic za vzorce. Če je to narejeno pravilno, ni nobene nadaljnje potrebe po sterilni opremi (kot so sterilne kirurške rokavice ali prijemalka oziroma palica za jemanje vzorcev).

Vzorec se jasno označi z neizbrisnim črnilom na samem vzorcu in obrazcu vzorčenja.

4. SHRANJEVANJE IN PREVOZ VZORCEV PRED ANALIZO

Vzorce vode je treba na vseh stopnjah prevoza zaščititi pred izpostavljenostjo svetlobi, zlasti pred neposredno sončno svetlobo.

Vzorec se do prihoda v laboratorij konzervira pri temperaturi približno 4 °C v hladilni torbi ali hladilniku (odvisno od podnebja). Če predviden prevoz traja dlje kot štiri ure, se zahteva prevoz v hladilniku.

Čas med odvzemom vzorca in analizo je čim krajši. Priporoča se, da se vzorci analizirajo istega delovnega dne. Če to zaradi praktičnih razlogov ni mogoče, se vzorce obdela najpozneje v 24 urah. Medtem so shranjeni v temi in pri temperaturi 4 °C ± 3 °C.

UTEMELJITVE SVETA

I. UVOD

Komisija je sprejela predlog ⁽¹⁾ za novo Direktivo o kakovosti kopalnih voda v oktobru 2002 in njen spremenjeni predlog v aprilu 2004.

Evropski parlament je sprejel mnenje na prvi obravnavi oktobra 2003 ⁽²⁾.

Ekonomsko-socialni odbor je sprejel mnenje junija 2003 ⁽³⁾.

Odbor regij je sprejel mnenje aprila 2003 ⁽⁴⁾.

Svet je sprejel skupno stališče 20. decembra 2004.

II. CILJ

Nova direktiva bo razveljavila in nadomestila Direktivo 76/160/EGS. Njen cilj je zvišati raven varovanja javnega zdravja z višjimi standardi za kakovost kopalnih voda in modernizacijo pravnega okvira za njihovo upravljanje. Direktiva še zlasti:

- dopolnjuje Direktivo 2000/60/ES („Okvirno direktivo o vodah“),
- zmanjšuje parametre, ki jih je treba spremljati zaradi določanja kakovostnih razredov kopalnih voda, in hkrati uvaja novo metodologijo razvrščanja,
- upošteva tudi proaktivne ukrepe upravljanja in ne samo statistične rezultate,
- izboljšuje dostop javnosti do informacij o kopalnih vodah, tudi s pomočjo profilov kopalnih voda.

III. ANALIZA SKUPNEGA STALIŠČA

1. Splošni del

Skupno stališče dobesedno, delno ali idejno vključuje večino sprememb, ki jih je predlagal Evropski parlament po prvi obravnavi. Vendar pa ne odraža številnih sprememb, ker:

- niso skladne s členom 174 Pogodbe (sprememba 1),
- bi po mnenju Sveta in Komisije po nepotrebnem podvajale že obstoječe zahteve Okvirne direktive o vodah (spremembe 2 in 58, 4, 16 in 33), ali
- so po mnenju Sveta odveč in bi lahko povzročile zmedo (spremembe 6, 8 in 12).

Vsebuje tudi številne druge spremembe. V naslednjih točkah so opisane vsebinske spremembe. Razen tega vsebuje tudi redakcijske spremembe, ki pojasnjujejo besedilo ali zagotavljajo usklajenost Direktive.

2. Namen, področje uporabe in definicije (člena 1 in 2)

Člen 1(1) je delno skladen s spremembo 65, ki jo je predlagal Evropski parlament. Vendar pa se Svet ne more strinjati glede tega, da bi uporabo Direktive razširili s področja kopanja na **druge rekreacijske aktivnosti**. Zato v skupnem stališču ni sklicevanja na te aktivnosti in vanj niso vključene spremembe 5, 7 ali 22.

Definicija „kopalnih voda“ se zdaj nahaja v členu 1(3), ker ta določa področje uporabe Direktive.

⁽¹⁾ UL C 45 E, 25.2.2003, str. 127.

⁽²⁾ UL C 82 E, 1.4.2004, str. 115.

⁽³⁾ UL C 220, 16.9.2003, str. 39.

⁽⁴⁾ UL C 244, 10.10.2003, str. 31.

Člen 2 vključuje nadaljnje definicije iz Okvirne direktive o vodah in je skladen s spremembo 10, ki jo je predlagal Evropski parlament. Določa tudi druge ključne besede kot so „pristojni organ“, „stalen“, „veliko število“, „onesnaževanje“, „kratkoročno onesnaževanje“, „širjenje cianobakterij“ in „zadevna javnost“.

3. Spremljanje (člen 3 in Prilogi IV in V)

Člen 3 se v veliki meri ujema s spremembami 11, 52 in 54, ki jih je predlagal Evropski parlament, vendar zagotavlja večjo prilagodljivost glede lokacije točke spremljanja. Vsebuje tudi določbe v zvezi s kratkoročnimi onesnaževanji in predpisuje uporabo enakovrednih metod in pravil pod določenimi pogoji, od katerih je nekatere mogoče razjasniti v sklopu komitologije

Priloga IV predpisuje večje minimalne zahteve za jemanje vzorcev, kot so navedene v prvotnem predlogu Komisije, zaradi večje zanesljivosti statistične metodologije. Določa pa tudi toleranco za posebej kratke kopalne sezone, ki prevladujejo na severu EU, in območja s posebnimi geografskimi omejitvami (npr. oddaljeni otoki). Direktna povezava med pogostnostjo jemanja vzorcev in razvrščanjem v kakovostne razrede ni več.

Priloga V je skladna s spremembo 35 in delno s spremembo 75, ki jo je predlagal Evropski parlament.

4. Ocenjevanje kakovosti (člen 4)

V skupnem stališču predstavljajo normalno ocenjevalno obdobje štiri kopalne sezone, vendar je državam članicam zagotovljena tudi možnost, da pod določeni pogoji izberejo obdobje treh kopalnih sezon. Določeno je minimalno število zahtevanih vzorcev in okoliščine, v katerih lahko poteka podrazdelitev ali združevanje kopalnih voda.

5. Razvrščanje v kakovostne razrede in stanje kakovosti (člen 5 in prilogi I in II)

V člen 5 je vključenih več **ključnih novosti** v primerjavi s prvotnim predlogom Komisije. Ta člen predvsem:

- prelaga obvezno uporabo nove sheme razvrščanja na leto 2015 (zaradi uskladitve z roki, predvidenimi za Okvirno direktivo o vodah), uvaja nov kakovostni razred („zadostno“), ki bi naj zagotovil varovanje zdravja vsaj na ravni minimalnih zahtev iz obstoječe direktive in predstavljal vmesno stopnjo, ki vodi do „dobre“ ali „odlične“ kakovosti,
- ter določa okoliščine, v katerih so lahko kopalne vode začasno označene kot „slabe“ kakovosti (tudi s pomočjo besedila, skladnega s ciljem spremembe 17, ki jo je predlagal Evropski parlament).
- Priloga I določa razvrstitve na osnovi dveh **mikrobioloških parametrov**. Zahteve glede drugih vrst onesnaževanja ostanejo iste (člen 9), vendar ne vplivajo na razvrstitev. Skupno stališče torej ne vključuje spremembe 31, ki jo je predlagal Evropski parlament.

Priloga I predpisuje vrednotenje na osnovi 95. in 90. percentila. Mejna vrednost za oznaki „odlična“ in „dobra“ kakovost temelji na 95-percentilnem vrednotenju, medtem ko oznaka „zadostno“ temelji na 90-percentilnem vrednotenju, ker se na ta način zmanjša tveganje za statistične odklone pri majhnem številu podatkov.

Za celinske vode in obalno morje obstajajo različne mejne vrednosti. Trenutno dostopni znanstveni dokazi nakazujejo, da določena stopnja mikrobiološke kontaminacije v slanih vodah predstavlja večje tveganje za zdravje kot ista stopnja v sladkih vodah.

Naslov stolpca E je skladen s spremembo 57, ki jo je predlagal Evropski parlament.

Priloga II je skladna s splošnimi načeli iz spremembe 19, ki jo je predlagal

Evropski parlament, ker določa, da **kratkotrajno onesnaževanje** ne vpliva na kakovostni razred kopalnih voda, če pristojni organ zagotovi ustrezne ukrepe za varovanje zdravja kopalcev.

6. **Profil kopalnih voda** (člen 6 in Priloga III)

Skupno stališče določa, da lahko za sosednje kopalne vode velja enoten profil. Podaljšuje rok za vzpostavitev prvih profilov in časovni razmik med pregledi, kar narekujejo predvidene delovne obremenitve.

Priloga III je skladna s spremembama 32 in 34, ki ju je predlagal Evropski parlament.

7. **Sodelovanje javnosti** (člen 11)

Skupno stališče je skladno z delom spremembe 20, ki jo je predlagal Evropski parlament. Opredelitev „zadevna javnost“ v členu 2 jasno vključuje zainteresirane strani na lokalni ravni. Preostali del spremembe je odveč glede na člen 18 in Direktivo 2003/4/ES.

8. **Obveščanje javnosti** (člen 12)

Vse splošne zahteve po obveščanju javnosti so v Skupnem stališču uvrščene v isti člen. Te zahteve so skladne s spremembama 15 in 18, ki ju je predlagal Evropski parlament.

Skupno stališče priporoča uporabo znakov in simbolov in določa sprejem usklajenih predpisov na tem področju v sklopu komitologije (člena 12(4) in 15(1)(b)) ter je zato delno skladno s cilji sprememb 21, 23 in 27 (in, če se ob teh določbah upošteva tudi člen 7, spremembe 24).

Skladno je tudi s spremembo 26 in delom spremembe 25, ker predpisuje takojšnjo dostopnost informacij na internetu.

9. **Poročilo in pregled** (člen 14)

Svet se strinja z Evropskim parlamentom glede tega, da Komisija nadzira izvajanje in učinke Direktive. Skupno stališče je torej skladno s ciljem spremembe 28. Vendar pa tudi natančno določa nekatera bistvena vprašanja, ki jih mora obsegati poročilo Komisije, predvsem:

- rezultate epidemiološke raziskave, ki jo mora po hitrem postopku izvesti Komisija zaradi večje znanstvene gotovosti glede tveganja za zdravje, povezanega zlasti s kopanjem v sladkih vodah,
- priporočila WHO, enakovredna kakovostnemu razredu „dobro“ in ne minimalnim zahtevam Direktive.

10. **Komitologija** (člena 15 in 16)

Skupno stališče vsebuje samo eno določbo s seznamom tehničnih odločitev, ki so lahko sprejete v sklopu komitologije (člen 15).

Svet meni, da bi te odločitve morale biti izbirne in ne obvezne. Razen tega se ne strinja s tem, da bi v sklopu komitologije dodajali nove parametre za odkrivanje virusov. Zato Skupno stališče ne vključuje sprememb 29 in 30, ki ju je predlagal Evropski parlament.

11. Drugo

Skupno stališče vsebuje tudi:

- poenostavljena pravila o ukrepih za odzivanje v izjemnih okoliščinah, njihovo področje uporabe je zdaj isto kot preostanek Direktive (člen 7), in
- zahtevo do držav članic za izvajanje ustreznega spremljanja in potrebnih ukrepov za varovanje javnega zdravja pred tveganji zaradi širjenja cianobakterij (člen 8).

IV. ZAKLJUČEK

Svet meni, da skupno stališče predstavlja uravnotežen paket ukrepov, ki omogoča zelo potrebno posodobitev predpisov Skupnosti o kakovosti kopalnih voda in zvišuje raven varstva javnega zdravja na postopen in sprejemljiv način, ne da bi s tem naložil nepotrebno breme zadevnim organom. Veseli se konstruktivnih razprav z Evropskim parlamentom, ki bodo omogočile čim hitrejše sprejetje Direktive.

SKUPNO STALIŠČE (ES) št. 15/2005,**ki ga je sprejel Svet dne 22. decembra 2004,****z namenom sprejetja Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. ... z dne ... o spremembi Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah glede dostopa služb držav članic, odgovornih za izdajanje potrdil o registraciji vozil, do schengenskega informacijskega sistema****(Besedilo velja za EGP)**

(2005/C 111 E/02)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 71(1)(d) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Člen 9 Direktive Sveta 1999/37/ES z dne 29. aprila 1999 o dokumentih za registracijo vozil ⁽³⁾ predvideva, da si države članice med seboj pomagajo pri izvajanju te direktive in si lahko izmenjujejo informacije na dvostranski ali večstranski ravni, zlasti zato, da bi, kadar je to potrebno, pred registracijo vozila preverile pravni položaj vozila v državi članici, v kateri je bilo predhodno registrirano. Tako preverjanje lahko vključuje zlasti uporabo elektronskega omrežja.

(2) Schengenski informacijski sistem (v nadaljevanju „SIS“), vzpostavljen na podlagi naslova IV Konvencije iz leta 1990 o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah ⁽⁴⁾ (v nadaljevanju „Schengenska konvencija iz leta 1990“) in vključen v okvir Evropske unije v skladu s Protokolom, priloženim k Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, predstavlja elektronsko mrežo med državami članicami in med drugim vsebuje podatke o motornih vozilih z delovno prostornino nad 50 cm³, ki so bila ukradena, protipravno odtujena ali izgubljena. V skladu s členom 100

Schengenske konvencije iz leta 1990 se podatki o stvareh, ki se iščejo zaradi zasega ali za zagotovitev dokazov v kazenskih postopkih, vnesejo v SIS.

(3) Pobuda Kraljevine Nizozemske za sprejetje Sklepa Sveta o boju proti kriminaliteti, povezani z motornimi vozili, s čezmejnimi posledicami ⁽⁵⁾ vključuje uporabo SIS kot sestavnega dela strategije organov pregona proti kriminaliteti, povezani z motornimi vozili.

(4) V skladu s členom 101(1) Schengenske konvencije iz leta 1990 imajo dostop do podatkov, shranjenih v SIS, in pravico njihove neposredne uporabe izključno organi, pristojni za mejno kontrolo, organi, pristojni za druga policijska in carinska preverjanja, ki se izvajajo v notranjosti države, ter organi za usklajevanje takšnih kontrol.

(5) Člen 102(4) Schengenske konvencije iz leta 1990 določa, da se podatki načeloma ne smejo uporabljati v upravne namene.

(6) Službe, ki so v državah članicah odgovorni za izdajanje potrdil o registraciji vozil in so za ta namen jasno določeni, morajo imeti dostop do podatkov, vnesenih v SIS, o ukradenih, protipravno odtujenih, izgubljenih ali preklicanih motornih vozilih z delovno prostornino nad 50 cm³, priklopnikih in stanovanjskih prikolicah z lastno težo nad 750 kg ter o prometnih dovoljenjih in registrskih tablicah vozil, da bi lahko preverili, ali vozila, ki so jim predložena za registracijo, niso bila ukradena, protipravno odtujena ali izgubljena. V ta namen je treba sprejeti pravila, ki tem službam zagotavljajo dostop do teh podatkov in jim omogočajo, da te podatke uporabljajo v upravne namene pravičnega izdajanja potrdil o registraciji vozil.

⁽¹⁾ UL C 110, 30.4.2004, str. 1.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 1. aprila 2004 (UL C 103 E, 29.4.2004, str. 794) in Sklep Sveta z dne

⁽³⁾ UL L 138, 1.6.1999, str. 57. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2003/127/ES (UL L 10, 16.1.2004, str. 29).

⁽⁴⁾ UL L 239, 22.9.2000, str. 19. Konvencija, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 871/2004 (UL L 162, 30.4.2004, str. 29).

⁽⁵⁾ UL C 34, 7.2.2004, str. 18.

- (7) Države članice morajo sprejeti potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se v primeru zadetka sprejmejo ukrepi iz člena 100(2) Schengenske konvencije iz leta 1990.
- (8) Priporočilo Evropskega parlamenta Svetu z dne 20. novembra 2003 o schengenskem informacijskem sistemu druge generacije (SIS II) izpostavlja vrsto pomembnih vprašanj in pomislekov v zvezi z razvojem SIS, zlasti glede dostopa zasebnih subjektov, kakršni so službe za registracijo vozil, do SIS.
- (9) Za službe, ki so v državah članicah odgovorne za izdajanje potrdil o registraciji vozil in ki niso vladne službe, je treba dostop do SIS zagotoviti posredno, s posredovanjem organa iz člena 101(1) Schengenske konvencije iz leta 1990, ki je odgovoren za zagotavljanje skladnosti z ukrepi, ki jih te države članice sprejmejo v skladu s členom 118 te konvencije.
- (13) V zvezi z Islandijo in Norveško predstavlja ta sklep nadaljnji razvoj določb schengenskega pravnega reda, ki sodijo v področje točke G člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES z dne 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško, v zvezi s pridružitvijo teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽²⁾.
- (14) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki so priznana zlasti v Listini o temeljnih pravicah Evropske unije.
- (15) Ta uredba je akt, ki temelji na schengenskem pravnem redu oziroma je z njim drugače povezan v smislu člena 3(2) Akta o pristopu iz leta 2003 —

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

- (10) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ⁽¹⁾ ter posebna pravila o varovanju podatkov iz Schengenske konvencije iz leta 1990, ki dopolnjujejo ali pojasnjujejo načela iz te direktive, se uporabljajo za obdelavo osebnih podatkov s strani služb, ki so v državah članicah odgovorni za izdajanje potrdil o registraciji vozil.
- (11) Ker cilja te uredbe, in sicer zagotavljanja dostopa do SIS službam, ki so v državah članicah odgovorne za izdajanje potrdil o registraciji vozil z namenom olajšanja njihovih naloge po Direktivi 1999/37/ES, države članice ne morejo zadovoljivo doseči zaradi same narave SIS kot skupnega informacijskega sistema in se torej ta cilj lahko doseže le na ravni Skupnosti. Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja.
- (12) Države članice morajo imeti dovolj časa za sprejetje praktičnih ukrepov, ki so potrebni za uporabo te uredbe.
- Pod naslov IV Schengenske konvencije iz leta 1990 se vstavi naslednji člen:

„Člen 102a

1. Ne glede na člene 92(1), 100(1), 101(1) in (2) ter 102(1), (4) in (5) imajo službe, ki so v državah članicah odgovorne za izdajanje potrdil o registraciji vozil iz Direktive Sveta 1999/37/ES z dne 29. aprila 1999 o dokumentih za registracijo vozil ^(*), pravico dostopa do naslednjih podatkov, ki so shranjeni v schengenskem informacijskem sistemu, izključno za namen preverjanja ali vozila, ki so jim bila predložena za registracijo, niso bila ukradena, protipravno odtujena ali izgubljena:

- (a) podatkov o ukradenih, protipravno odtujenih ali izgubljenih motornih vozilih z delovno prostornino nad 50 cm³;
- (b) podatkov o ukradenih, protipravno odtujenih ali izgubljenih priklopnikih in stanovanjskih prikolicah z lastno težo nad 750 kg;
- (c) podatkov o ukradenih, protipravno odtujenih, izgubljenih ali preklanicanih prometnih dovoljenjih in registrskih tablicah vozil.

Ob upoštevanju odstavka 2 dostop navedenih organov in služb do teh podatkov ureja nacionalna zakonodaja vsake države članice.

⁽²⁾ UL L 176, 10.7.1999, str. 31.

^(*) UL L 138, 1.6.1999, str. 57. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2003/127/ES (UL L 10, 16.1.2004, str. 29).

⁽¹⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

2. Službe iz odstavka 1, ki so vladne službe, imajo pravico neposredno preverjati podatke iz navedenega odstavka, ki so shranjeni v schengenskem informacijskem sistemu.

Službe iz odstavka 1, ki niso vladne službe, imajo dostop do podatkov iz navedenega odstavka, ki so shranjeni v schengenskem informacijskem sistemu, samo s posredovanjem organa iz člena 101(1). Ta organ ima pravico neposredno preverjati podatke in jih posredovati tem službam. Zadevne države članice zagotovijo, da so zadevne službe in njihovi zaposleni zavezani k spoštovanju vseh omejitev o dovoljeni uporabi podatkov, ki jim jih posreduje organ.

3. Člen 100(2) se ne uporablja za preverjanje, ki poteka v skladu s tem členom. Službe iz odstavka 1 informacije, ki jih je razkrilo preverjanje schengenskega informacijskega sistema, na podlagi katerih je mogoče sumiti na kaznivo dejanje, sporočajo policijskim ali sodnim organom v skladu z nacionalnim pravom. (*)“;

Člen 2

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

2. Uporablja se od ... (*).

3. Za tiste države članice, v katerih se določbe schengenskega pravnega reda o SIS še ne uporabljajo, se ta uredba začne uporabljati šest mesecev po dnevu, ko te določbe zanje začnejo učinkovati v skladu s Sklepom Sveta, sprejetega v skladu z veljavnimi postopki v ta namen.

4. Vsebina te uredbe postane za Norveško zavezujoča 270 dni po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

5. Norveška ne glede na zahteve glede uradnega obvestila iz člena 8(2)(c) Schengenskega pridružitvenega sporazuma z Norveško in Islandijo ⁽¹⁾ pred dnevom iz odstavka 4 uradno obvesti Svet in Komisijo o izpolnitvi ustavnih zahtev, na podlagi česar vsebina te uredbe Norveško zavezuje.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, ...

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

(*) UL L 138, 1.6.1999, str. 57. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2003/127/ES (UL L 10, 16.1.2004, str. 29).

(*) Šest mesecev po dnevu objave te uredbe.
(1) UL L 176, 10.7.1999, str. 36.

UTEMELJITVE SVETA

UVOD

1. Komisija je 3. septembra 2003 Svetu posredovala predlog Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi določb Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah glede dostopa organov in služb držav članic, pristojnih za izdajo potrdil o registraciji vozil, do schengenskega informacijskega sistema.
2. Odbor stalnih predstavnikov je dal politično soglasje k osnutku Uredbe 9. novembra 2004. Po pravni/jezikovni reviziji bo Svet 22. decembra 2004 sprejel skupno stališče.

SPREMEMBE

3. Parlament je podal mnenje ⁽¹⁾ 1. aprila 2004 in predlagal deset sprememb ⁽²⁾.
4. Vse spremembe, ki jih je predlagal Parlament in jih je Komisija sprejela (spremembe št. 1, 2, 3, 5, 6 in 7), so bile vključene v besedilo. Prav tako je v bila v skupnem stališču upoštevana sprememba 8, navedena kot nesprejemljiva za Komisijo ⁽³⁾, ker so službe Komisije ocenile, da je sprejemljiva.
4. Druge spremembe (spremembe 4, 10 in 11), ki jih Komisija ni sprejela, niso bile vključene v skupno stališče, ker je bilo ugotovljeno, da obstoječi osnutek uredbe ne zagotavlja pravilne in natančne pravne podlage za te določbe.
5. Vendar pa se v zvezi s spremembo 4 Svet zaveda dejstva, da obstoječi osnutek uredbe predvideva uporabo ustreznih določb osnutka sklepa Sveta o uvedbi nekaterih novih funkcij v schengenski informacijski sistem, skupaj z bojem proti terorizmu, pred začetkom veljavnosti Uredbe. Ker je bilo glede osnutka sklepa Sveta doseženo politično soglasje in je za njegovo sprejetje treba odpraviti samo en nerešen parlamentarni pridržek, želi Svet obdržati obstoječe besedilo. To vprašanje bo natančno preučeno v okviru druge obravnave, pri čemer bo upoštevan napredek, ki bo v tem času dosežen glede omenjenega osnutka sklepa Sveta.

⁽¹⁾ UL C 103 E, 29.4.2004, str. 794.

⁽²⁾ Rezultati prve obravnave v Parlamentu so navedeni v dokumentu 7965/04 CODEC 485 SIRIS 49 COMIX 231.

⁽³⁾ Glej dokument 7965/04 CODEC 485 SIRIS 49 COMIX 231.

SKUPNO STALIŠČE (ES) št. 16/2005,
ki ga je sprejel Svet dne 24. januarja 2005,
z namenom sprejetja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/.../ES z dne ... o spremembi
Direktive Sveta 76/115/EGS o približevanju zakonodaje držav članic o pritrdiščih varnostnih pasov
motornih vozil

(Besedilo velja za EGP)

(2005/C 111 E/03)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Raziskave so pokazale, da lahko v primeru nesreče, tudi s prevračanjem, uporaba varnostnih pasov in sistemov za zadrževanje potnikov prispeva k bistvenemu zmanjšanju števila smrtnih nesreč in resnosti poškodb. Njihova vgradnja v vse kategorije vozil bo nedvomno predstavljala pomemben korak naprej pri zagotavljanju večje varnosti v cestnem prometu in posledično reševanje življenj.
- (2) Družbi lahko znatno koristi, če so vsa vozila opremljena z varnostnimi pasovi.
- (3) Evropski parlament je v svoji Resoluciji z dne 18. februarja 1986 o skupnih ukrepih za zmanjševanje števila prometnih nesreč v okviru programa Skupnosti za varnost v cestnem prometu ⁽³⁾ poudaril potrebo, da postane uporaba varnostnih pasov obvezna za vse potnike, vključno z otroki, razen v javnih prevoznih sredstvih. Kar zadeva obvezno vgradnjo varnostnih pasov in/ali sistemov za zadrževanje potnikov, je treba torej razlikovati med javnimi avtobusi in drugimi vozili.
- (4) V skladu z Direktivo Sveta 70/156/EGS z dne 6. februarja 1970 o približevanju zakonodaje držav članic o homologaciji motornih in priklopnih vozil ⁽⁴⁾ je bil od 1. januarja 1998 dalje sistem homologacije v Skupnosti

uporabljen samo za vsa nova vozila kategorije M₁. Zato morajo imeti samo ta vozila pritrdišča za varnostne pasove in/ali sisteme za zadrževanje potnikov, ki izpolnjujejo določbe Direktive 76/115/EGS ⁽⁵⁾.

- (5) Dokler se sistem homologacije v Skupnosti ne razširi na vse kategorije vozil, je treba zaradi varnosti v cestnem prometu vgradnjo pritrdišč za varnostne pasove in/ali sisteme za zadrževanje potnikov zahtevati tudi v vozilih, ki ne spadajo v kategorijo M₁.
- (6) Direktiva 76/115/EGS že določa vse tehnične in upravne določbe, ki omogočajo homologacijo vozil, drugih kategorij kot M₁. Državam članicam zato ni treba uvesti nadaljnjih določb.
- (7) Od začetka veljavnosti Direktive Komisije 96/38/ES z dne 17. junija 1996, ki prilagaja Direktivo Sveta 76/115/EGS o pritrdiščih varnostnih pasov motornih vozil tehničnemu napredku, so določbe iz te direktive glede nekaterih kategorij vozil, drugih kot kategorije M₁, v nekaj državah članicah že postale obvezne. Proizvajalci in njihovi dobavitelji so tako razvili ustrezno tehnologijo.
- (8) Direktivo 76/115/EGS je treba ustrezno spremeniti.
- (9) Ker cilja te direktive, in sicer izboljšanja varnosti v cestnem prometu z uvedbo obvezne vgradnje varnostnih pasov v nekatere kategorije vozil, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker je ta cilj zaradi obsega in učinkov predlaganega ukrepa lažje doseči na ravni Skupnosti, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja —

⁽¹⁾ UL C 80, 30.3.2004, str. 8.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 17. decembra 2003 (UL C 91 E, 15.4.2004, str. 496), Skupno stališče Sveta z dne 24. januarja 2004 in stališče Evropskega parlamenta z dne ... (še neobjavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ UL C 68, 24.3.1986, str. 35.

⁽⁴⁾ UL L 42, 23.2.1970, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2004/78/ES (UL L 153, 30.4.2004, str. 103).

⁽⁵⁾ UL L 24, 30.1.1976, str. 6. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 96/38/ES (UL L 187, 26.7.1996, str. 95).

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 2

Ukrepi za funkcionalno ovirane osebe

Člen 1

Sprememba Direktive 76/115/EGS

Direktiva 76/115/EGS se spremeni:

1. v členu 2 se doda naslednji odstavek:

„Vozila kategorij M₂ in M₃ se razdelijo v razrede, kakor so opredeljeni v točki 2 Priloge I k Direktivi 2001/85/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2001 o posebnih predpisih za vozila za prevoz potnikov z več kot osmimi sedeži poleg vozniškega sedeža (*).

(*) UL L 42, 13.2.2002, str. 1.“

2. Priloga I se spremeni:

(a) točka 1.9 se črta;

(b) točka 4.3.1 se nadomesti z naslednjim:

„4.3.1 Vozila, ki spadajo v kategorije M₁, M₂ (razreda III ali B), M₃ (razreda III ali B) ter N, morajo biti opremljena s pritrdišči varnostnih pasov, ki izpolnjujejo zahteve iz te direktive.“;

(c) točka 4.3.8 se nadomesti z naslednjim:

„4.3.8 Za sedeže, ki se uporabljajo le, ko vozilo miruje, in za sedeže katerega koli vozila, ki niso zajeti v točkah 4.3.1 do 4.3.5, pritrdišča varnostnih pasov niso zahtevana. Če je vozilo opremljeno s pritrdišči za takšne sedeže, morajo ta pritrdišča izpolnjevati določbe te direktive.

Vendar ni treba, da pritrdišča, namenjena izključno uporabi skupaj z varnostnimi pasovi za funkcionalno ovirane osebe ali s katerim koli drugim sistemom za zadrževanje potnikov, navedenim v členu 2a Direktive Sveta 77/541/EGS z dne 28. junija 1977 o približevanju zakonodaje držav članic o varnostnih pasovih in sistemih za zadrževanje potnikov v motornih vozilih (*), izpolnjujejo zahteve te direktive, pod pogojem, da so konstruirana in izdelana v skladu z nacionalnimi zahtevami za zagotavljanje najvišje praktične ravni varnosti.

(*) UL L 220, 29.8.1977, str. 95. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.“

Komisija najkasneje do ... (*) na podlagi obstoječih mednarodnih standardov in nacionalnih zahtev pregleda posebne postopke za uskladitev zahtev za pritrdišča, namenjena izključno uporabi skupaj z varnostnimi pasovi za funkcionalno ovirane osebe ali s katerim koli drugim sistemom za zadrževanje potnikov iz člena 2a Direktive 77/541/EGS, z namenom zagotoviti enako raven varnosti kot v tej direktivi. Komisija po potrebi predloži osnutek ukrepov. Spremembe te direktive se sprejmejo v skladu s členom 13 Direktive 70/156/EGS.

Člen 3

Izvajanje

1. Države članice iz razlogov, ki zadevajo pritrdišča varnostnih pasov, ki so v skladu z zahtevami, določenimi v Direktivi 76/115/EGS, kakor je bila spremenjena s to direktivo, po ... (**) ne smejo:

(a) zavriniti podelitve ES-homologacije ali nacionalne homologacije za določen tip vozila;

(b) prepovedati registracije, prodaje ali začetka uporabe novih vozil.

2. Države članice iz razlogov, ki zadevajo pritrdišča varnostnih pasov, ki niso v skladu z zahtevami, določenimi v Direktivi 76/115/EGS, kakor je bila spremenjena s to direktivo, po ... (***) za nov tip vozila:

(a) ne smejo več podeljevati ES-homologacije;

(b) zavrnejo podelitev nacionalne homologacije.

3. Države članice iz razlogov, ki zadevajo pritrdišča varnostnih pasov, ki niso v skladu z zahtevami, določenimi v Direktivi 76/115/EGS, kakor je bila spremenjena s to direktivo, po ... (****):

(a) obravnavajo potrdila o skladnosti, ki spremljajo nova vozila za namene člena 7(1) Direktive 70/156/EGS, kot neveljavna;

(b) zavrnejo registracijo, prodajo ali začetek uporabe novih vozil, razen če se uveljavljajo določbe člena 8(2) Direktive 70/156/EGS.

(*) 24 mesecev po datumu iz člena 4(2).

(**) Datum iz člena 4(2).

(***) Šest mesecev po datumu iz odstavka 1.

(****) 18 mesecev po datumu iz odstavka 1.

Člen 4

Prenos

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do ... (*). O tem takoj obvestijo Komisijo.
2. Te predpise uporabljajo od ... (**).
3. Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.
4. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejete na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 5

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 6

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, ...

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

(*) Šest mesecev po dnevu začetka veljavnosti te direktive.

(**) Šest mesecev in en dan po dnevu začetka veljavnosti te direktive.

UTEMELJITVE SVETA

I. UVOD

Predlagana Direktiva, ki jo je Komisija predložila 20. junija 2003 ⁽¹⁾, temelji na členu 95 Pogodbe ES.

Evropski Ekonomsko-socialni odbor je podal mnenje ⁽²⁾ 10. decembra 2003.

Evropski parlament je zaključil prvo obravnavo in podal mnenje 17. decembra 2003 ⁽³⁾.

Svet je 24. januarja 2005 sprejel svoje Skupno stališče, kot je navedeno v dok. 11933/04.

II. CILJ

Predlagana Direktiva je namenjena spremembi Direktive Sveta 76/115/EGS z dne 18. decembra 1975, kot je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 96/38/ES, o približevanju zakonodaje držav članic o pritrdiščih varnostnih pasov motornih vozil, da se zagotovi vgrajevanje varnostnih pasov v motorna vozila, ki niso osebni avtomobili.

O vgrajevanju varnostnih pasov v vozila govorita tudi naslednji dve direktivi:

- Direktiva Sveta 74/408/EGS z dne 22. junija 1974, kot je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 96/37/ES o približevanju zakonodaje držav članic o sedežih v motornih vozilih,
- Direktiva Sveta 77/541/EGS z dne 28. junija 1974, kot je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2003/3/o približevanju zakonodaje držav članic o varnostnih pasovih in sistemih za zadrževanje potnikov v motornih vozilih.

Glede na obvezno vgrajevanje varnostnih pasov v vsa vozila je Komisija predlagala, da se zaradi tehničnih razlogov vse tri direktive spremenijo hkrati.

Ob upoštevanju, da je končni cilj predlaganega ukrepa izboljšanje varnosti cestnega prometa, je direktive treba sprejeti hkrati in jih začeti izvajati sočasno.

III. ANALIZA SKUPNEGA STALIŠČA

1. Splošno

V Skupnem stališču, ki je bilo sprejeto soglasno, je Svet:

- spremenil člen 1, s čimer je državam članicam omogočil, da pritrdišča varnostnih pasov in sistemov zadrževanja potnikov za funkcionalno ovirane osebe izvzamejo iz upoštevanja določb Direktive,
- dodal nov člen, s katerim poziva Komisijo, da preuči posebne postopke za uskladitev zahtev za funkcionalno ovirane osebe,
- odložil različne datume začetka veljavnosti v členu 3,
- zavrnil 4 spremembe Evropskega parlamenta, ki so v členu 1 predvidevali vgrajevanje pritrdišč trebušnih pasov za sedeže, obrnjene v stran, v turističnih avtobusih, ker Svet s Komisijo deli stališče glede nevarnosti sedežev, obrnjenih v stran, v vseh vrstah vozil.

⁽¹⁾ Dok. 10887/03 ENT 114 CODEC 908.

⁽²⁾ UL C 80, 30.3.2004, str. 8.

⁽³⁾ UL C 91 E, 15.4.2004, str. 496.

2. Novi elementi v Skupnem stališču v primerjavi s predlogom Komisije

Čl. 1, točka 2

Besedilo Komisije je bilo dopolnjeno s posebnimi določbami, povezanimi s pritrdišči varnostnih pasov in sistemi za zadrževanje potnikov za funkcionalno ovirane osebe, ki omogočajo, da so taka pritrdišča izvzeta iz tehničnih določil te direktive.

Čl. 2

Dodan je bil novi člen, v katerem se poziva Komisijo, naj predstavi, če je to potrebno, osnutek ukrepov za usklajitev nacionalne zakonodaje, ki velja za varnostne pasove in sisteme za zadrževanje potnikov, namenjene funkcionalno oviranim osebam.

Čl. 3 (prej čl. 2)

Vsi datumi glede izvajanja Direktive so bili odloženi in nadomeščeni s premičnimi datumi, ki so odvisni od datuma sprejetja te nove direktive.

IV. SKLEP

Skupno stališče, ki je bilo v veliki meri skladno s predlogom Komisije, je Svet soglasno sprejel. Glavne spremembe predloga Komisije se nanašajo na izjemo, ki je dovoljena glede pritrdišč varnostnih pasov in sistemov zadrževanja potnikov za funkcionalno ovirane osebe, ter na prilagojene datume prenosa in začetka veljavnosti te direktive.

SKUPNO STALIŠČE (ES) št. 17/2005,
ki ga je sprejel Svet dne 24. januarja 2005,
z namenom sprejetja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/.../ES z dne ... o spremembi
Direktive Sveta 77/541/EGS o približevanju zakonodaje držav članic o varnostnih pasovih in
sistemih za zadrževanje potnikov v motornih vozilih

(Besedilo velja za EGP)

(2005/C 111 E/04)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora (⁽¹⁾),

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe (⁽²⁾),

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Raziskave so pokazale, da lahko v primeru nesreče, tudi s prevračanjem, uporaba varnostnih pasov in sistemov za zadrževanje potnikov prispeva k bistvenemu zmanjšanju števila smrtnih nesreč in resnosti poškodb. Njihova vgradnja v vse kategorije vozil bo nedvomno predstavljala pomemben korak naprej pri zagotavljanju večje varnosti v cestnem prometu in posledično reševanje življenj.
- (2) Družbi lahko znatno koristi, če so vsa vozila opremljena z varnostnimi pasovi.
- (3) Evropski parlament je v svoji Resoluciji z dne 18. februarja 1986 o skupnih ukrepih za zmanjševanje števila prometnih nesreč v okviru programa Skupnosti za varnost v cestnem prometu (⁽³⁾) poudaril potrebo, da postane uporaba varnostnih pasov obvezna za vse potnike, vključno z otroki, razen v javnih prevoznih sredstvih. Kar zadeva obvezno vgradnjo varnostnih pasov in/ali sistemov za zadrževanje potnikov, je treba torej razlikovati med javnimi avtobusi in drugimi vozili.
- (4) V skladu z Direktivo Sveta 70/156/EGS z dne 6. februarja 1970 o približevanju zakonodaje držav članic o homologaciji motornih in priklopnih vozil (⁽⁴⁾) je bil od 1. januarja 1998 dalje sistem homologacije v Skupnosti

uporabljen samo za vsa nova vozila kategorije M₁. Zato morajo imeti samo ta vozila varnostne pasove in/ali sisteme za zadrževanje potnikov, ki izpolnjujejo določbe Direktive 77/541/EGS (⁽⁵⁾).

- (5) Dokler se sistem homologacije v Skupnosti ne razširi na vse kategorije vozil, je treba zaradi varnosti v cestnem prometu vgradnjo varnostnih pasov in/ali sistemov za zadrževanje potnikov zahtevati tudi v vozilih, ki ne spadajo v kategorijo M₁.
- (6) Direktiva 77/541/EGS že določa vse tehnične in upravne določbe, ki omogočajo homologacijo vozil, drugih kategorije kot M₁. Državam članicam zato ni treba uvesti nadaljnjih določb.
- (7) Od začetka veljavnosti Direktive Komisije 96/36/ES z dne 17. junija 1996 o prilagajanju Direktive Sveta 77/541/EGS o varnostnih pasovih in sistemih za zadrževanje potnikov v motornih vozilih tehničnemu napredku (⁽⁶⁾) so določbe iz te direktive glede nekaterih kategorij vozil, drugih kot kategorije M₁, v nekaj državah članicah že postale obvezne. Proizvajalci in njihovi dobavitelji so tako razvili ustrezno tehnologijo.
- (8) Direktiva 2001/85/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2001 o posebnih predpisih za vozila za prevoz potnikov z več kot osmimi sedeži poleg vozniškega sedeža (⁽⁷⁾) predvideva za potniki z zmanjšano zmožnostjo gibanja, kot so npr. funkcionalno ovirane osebe, lažji dostop do vozil za prevoz potnikov z več kot osmimi sedeži. Državam članicam je treba omogočiti, da dovolijo vgradnjo varnostnih pasov in/ali sistemov za zadrževanje potnikov, ki sicer ne izpolnjujejo tehničnih zahtev Direktive 77/541/EGS, vendar so posebej namenjeni za zagotavljanje varnosti navedenih potnikov v takšnih vozilih.

(⁽¹⁾) UL C 80, 30.3.2004, str. 10.

(⁽²⁾) Mnenje Evropskega parlamenta z dne 17. decembra 2003 (UL C 91 E, 15.4.2004, str. 496), Skupno stališče Sveta z dne 24. januarja 2004 in stališče Evropskega parlamenta z dne ... (še neobjavljeno v Uradnem listu).

(⁽³⁾) UL L 68, 24.3.1986, str. 35.

(⁽⁴⁾) UL L 42, 23.2.1970, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2004/78/ES (UL L 153, 30.4.2004, str. 103).

(⁽⁵⁾) UL L 220, 29.8.1977, str. 95. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

(⁽⁶⁾) UL L 178, 17.7.1996, str. 15.

(⁽⁷⁾) UL L 42, 13.2.2002, str. 1.

(9) Direktivo 77/541/EGS je treba ustrezno spremeniti.

(10) Ker cilja te direktive, in sicer izboljšanja varnosti v cestnem prometu z uvedbo obvezne vgradnje varnostnih pasov v nekatere kategorije vozil, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker je ta cilj zaradi obsega in učinkov predlaganega ukrepa lažje doseči na ravni Skupnosti, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja —

3. Priloga I se spremeni:

(a) opomba k točki 3.1 se črta;

(b) točka 3.1.1 se nadomesti z naslednjim:

„3.1.1. Z izjemo sedežev, ki se uporabljajo le, ko vozilo miruje, morajo biti sedeži vozil, ki spadajo v kategorije M₁, M₂ (razreda III ali B), M₃ (razreda III ali B) ter N, opremljeni z varnostnimi pasovi in/ali sistemi za zadrževanje potnikov, ki izpolnjujejo zahteve te direktive.

Vozila razreda I, II ali A, ki spadajo v kategorijo M₂ ali M₃, so lahko opremljena z varnostnimi pasovi in/ali sistemi za zadrževanje potnikov, če izpolnjujejo zahteve te direktive.“

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 2

Ukrepi za funkcionalno ovirane osebe

Člen 1

Sprememba Direktive 77/541/EGS

Direktiva 77/541/EGS se spremeni:

1. vstavi se nov člen 2a:

„Člen 2a

1. Države članice lahko v skladu z nacionalno zakonodajo dovolijo vgradnjo varnostnih pasov ali sistemov za zadrževanje potnikov, poleg tistih, ki jih ureja ta direktiva, če so namenjeni funkcionalno oviranim osebam.

2. Prav tako lahko države članice sisteme za zadrževanje potnikov, zasnovane tako, da ustrezajo določbam Priloge VII k Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta 2001/85/ES z dne 20. novembra 2001 o posebnih predpisih za vozila za prevoz potnikov z več kot osmimi sedeži poleg vozniškega sedeža (*), izvzamejo iz določb te direktive.

3. Zahteve iz točke 3.2.1 Priloge I k tej direktivi se ne uporabljajo za varnostne pasove in sisteme za zadrževanje potnikov, zajete v odstavkih 1 in 2.

(*) UL L 42, 13.2.2002, str. 1.“;

2. v členu 9 se doda naslednji odstavek:

„Vozila kategorij M₂ in M₃ se razdelijo v razrede, kakor so opredeljeni v točki 2 Priloge I k Direktivi 2001/85/ES.“;

Komisija najkasneje do ... (*) na podlagi obstoječih mednarodnih standardov in nacionalnih zahtev pregleda posebne postopke za usklajevanje zahtev za varnostne pasove za funkcionalno ovirane osebe z namenom zagotoviti enako raven varnosti kot v tej direktivi. Komisija po potrebi predloži osnutek ukrepov. Spremembe te direktive se sprejmejo v skladu s členom 13 Direktive 70/156/EGS.

Člen 3

Izvajanje

1. Države članice iz razlogov, ki zadevajo vgradnjo varnostnih pasov in/ali sistemov za zadrževanje potnikov, ki so v skladu z zahtevami, določenimi v Direktivi 77/541/EGS, kakor je bila spremenjena s to direktivo, po ... (**) ne smejo:

(a) zavriniti podelitve ES-homologacije ali nacionalne homologacije za določen tip vozila;

(b) prepovedati registracije, prodaje ali začetka uporabe novih vozil.

2. Države članice iz razlogov, ki zadevajo vgradnjo varnostnih pasov in/ali sistemov za zadrževanje potnikov, ki niso v skladu z zahtevami, določenimi v Direktivi 77/541/EGS, kakor je bila spremenjena s to direktivo, po ... (***) za nov tip vozila:

(a) ne smejo več podeljevati ES-homologacije;

(b) zavrnejo podelitev nacionalne homologacije.

(*) 24 mesecev po datumu iz člena 4(2).

(**) Datum iz člena 4(2).

(***) Šest mesecev po datumu iz odstavka 1.

3. Države članice iz razlogov, ki zadevajo vgradnjo varnostnih pasov in/ali sistemov za zadrževanje potnikov, ki niso v skladu z zahtevami, določenimi v Direktivi 77/541/EGS, kakor je bila spremenjena s to direktivo, po (*):

- (a) obravnavajo potrdila o skladnosti, ki spremljajo nova vozila za namene člena 7(1) Direktive 70/156/EGS, kot neveljavna;
- (b) zavrnejo registracijo, prodajo ali začetek uporabe novih vozil, razen če se uveljavljajo določbe člena 8(2) Direktive 70/156/EGS.

Člen 4

Prenos

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do (**). O tem takoj obvestijo Komisijo.

2. Te predpise uporabljajo od (**).

3. Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

4. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejete na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 5

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 6

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

(*) 18 mesecev po datumu iz odstavka 1.

(**) Šest mesecev po dnevu začetka veljavnosti te direktive.

(***) Šest mesecev in en dan po dnevu začetka veljavnosti te direktive.

UTEMELJITVE SVETA

I. UVOD

Predlagana Direktiva, ki jo je Komisija predložila 20. junija 2003 ⁽¹⁾, temelji na členu 95 Pogodbe ES.

Evropski Ekonomsko-socialni odbor je podal mnenje ⁽²⁾ 10. decembra 2003.

Evropski parlament je zaključil prvo obravnavo in podal mnenje 17. decembra 2003 ⁽³⁾.

Svet je dne 24. januarja 2005 sprejel svoje Skupno stališče, kot je navedeno v dok. 11934/04.

II. CILJ

Predlagana Direktiva je namenjena spremembi Direktive Sveta 77/541/EGS z dne 28. junija 1977, kot je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2003/3/ES, o približevanju zakonodaje držav članic o varnostnih pasovih in sistemih za zadrževanje potnikov v motornih vozilih, da se zagotovi vgrajevanje varnostnih pasov v motorna vozila, ki niso osebni avtomobili.

O vgrajevanju varnostnih pasov v vozila govorita tudi naslednji dve direktivi:

- Direktiva Sveta 74/408/EGS z dne 22. junija 1974, kot je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 96/37/ES, o približevanju zakonodaje držav članic o sedežih v motornih vozilih,
- Direktiva Sveta 76/115/EGS z dne 18. decembra 1975, kot je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 96/38/ES, o približevanju zakonodaje držav članic o pritrditvah varnostnih pasov motornih vozil.

Z namenom, da se zagotovi obvezno vgrajevanje varnostnih pasov v vsa vozila, je Komisija predlagala, da se zaradi tehničnih razlogov vse tri direktive spremenijo hkrati.

Ob upoštevanju, da je končni cilj predlaganega ukrepa izboljšanje varnosti cestnega prometa, je direktive treba sprejeti hkrati in jih začeti izvajati sočasno.

III. ANALIZA SKUPNEGA STALIŠČA

1. Splošno

V Skupnem stališču, ki je bilo sprejeto soglasno, je Svet:

- spremenil člen 1, s čimer je državam članicam omogočil, da varnostne pasove in sisteme zadrževanja potnikov za funkcionalno ovirane osebe izvamejo iz upoštevanja določb Direktive,
- dodal nov člen, s katerim poziva Komisijo, da preuči posebne postopke za uskladitev zahtev za funkcionalno ovirane osebe,
- odložil več datumov začetka veljavnosti v členu 3,
- zavrnil spremembo Evropskega parlamenta, ki je v členu 1 predvidevala vgrajevanje trebušnih pasov za sedeže, obrnjene v stran, v turističnih avtobusih, ker Svet s Komisijo deli stališče glede nevarnosti sedežev, obrnjenih v stran, v vseh vrstah vozil.

⁽¹⁾ Dok. 10886/03 ENT 113 CODEC 907.

⁽²⁾ UL C 80, 30.3.2004, str. 10.

⁽³⁾ UL C 91 E, 15.4.2004, str. 491.

2. Novi elementi v Skupnem stališču v primerjavi s predlogom Komisije

Čl. 1, točka 1

Besedilo Komisije je bilo nadomeščeno z novim besedilom, ki dovoljuje, da so varnostni pasovi in sistemi za zadrževanje potnikov za funkcionalno ovirane osebe, izvzeti iz tehničnih določil te direktive.

Čl. 2

Dodan je bil nov člen, v katerem se poziva Komisijo, naj predstavi, če je to potrebno, osnutek ukrepov za usklajevanje nacionalne zakonodaje, ki velja za varnostne pasove in sisteme za zadrževanje potnikov, namenjene funkcionalno oviranim osebam.

Čl. 3 (prej člen 2)

Vsi datumi glede izvajanja Direktive so bili odloženi in nadomeščeni s premakljivimi datumi, ki so odvisni od datuma sprejetja te nove direktive.

IV. SKLEP

Skupno stališče, ki je bilo v veliki meri skladno s predlogom Komisije, je Svet soglasno sprejel. Glavne spremembe predloga Komisije se nanašajo na izjemo, ki je dovoljena glede varnostnih pasov in sistemov zadrževanja potnikov za funkcionalno ovirane osebe, ter na prilagojene datume prenosa in začetka veljavnosti te direktive.

SKUPNO STALIŠČE (ES) št. 18/2005,
ki ga je sprejel Svet dne 24. januarja 2005,
z namenom sprejetja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/.../ES z dne ... o spremembi
Direktive Sveta 74/408/EGS o približevanju zakonodaje držav članic o motornih vozilih glede na
sedeže, njihova pritrdišča in naslone za glavo

(Besedilo velja za EGP)

(2005/C 111 E/05)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

naslone za glavo, ki izpolnjujejo določbe Direktive 74/408/EGS ⁽¹⁾.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Raziskave so pokazale, da lahko v primeru nesreče, tudi s prevračanjem, uporaba varnostnih pasov in sistemov za zadrževanje potnikov prispeva k bistvenemu zmanjšanju števila smrtnih nesreč in resnosti poškodb. Njihova vgradnja v vse kategorije vozil bo nedvomno predstavljala pomemben korak naprej pri zagotavljanju večje varnosti v cestnem prometu in posledično reševanje življenj.

(2) Družbi lahko znatno koristi, če so vsa vozila opremljena z varnostnimi pasovi.

(3) Evropski parlament je v svoji Resoluciji z dne 18. februarja 1986 o skupnih ukrepih za zmanjševanje števila prometnih nesreč v okviru programa Skupnosti za varnost v cestnem prometu ⁽³⁾ poudaril potrebo, da postane uporaba varnostnih pasov obvezna za vse potnike, vključno z otroki, razen v javnih prevoznih sredstvih. Kar zadeva obvezno vgradnjo varnostnih pasov in/ali sistemov za zadrževanje potnikov, je treba torej razlikovati med javnimi avtobusi in drugimi vozili.

(4) V skladu z Direktivo Sveta 70/156/EGS z dne 6. februarja 1970 o približevanju zakonodaje držav članic o homologaciji motornih in priklopnih vozil ⁽⁴⁾ je bil od 1. januarja 1998 dalje sistem homologacije v Skupnosti uporabljen samo za vsa nova vozila kategorije M₁. Zato morajo imeti samo ta vozila sedeže, pritrdišča sedežev in

(5) Dokler se sistem homologacije v Skupnosti ne razširi na vse kategorije vozil, je treba zaradi varnosti v cestnem prometu vgradnjo sedežev in pritrdišč sedežev, ki so združljivi z vgradnjo pritrdišč varnostnih pasov, zahtevati tudi v vozilih, ki ne spadajo v kategorijo M₁.

(6) Direktiva 74/408/EGS že določa vse tehnične in upravne določbe, ki omogočajo homologacijo vozil, drugih kategorij kot M₁. Državam članicam zato ni treba uvesti nadaljnjih določb.

(7) Od začetka veljavnosti Direktive Komisije 96/37/ES z dne 17. junija o prilagajanju Direktive Sveta 74/408/EGS ⁽⁵⁾ tehničnemu napredku so določbe iz te direktive glede nekaterih kategorij vozil, drugih kot kategorije M₁, v nekaj državah članicah že postale obvezne. Proizvajalci in njihovi dobavitelji so tako razvili ustrezno tehnologijo.

(8) Raziskave so pokazale, da na sedeže, obrnjene v stran, ni mogoče namestiti varnostnih pasov, ki bi uporabnikom zagotavljali enako raven varnosti kakor sedeži, obrnjeni naprej. Iz varnostnih razlogov je treba navedene sedeže prepovedati v nekaterih kategorijah vozil.

(9) Direktivo 74/408/EGS je treba ustrezno spremeniti.

(10) Ker cilja te direktive, in sicer izboljšanja varnosti v cestnem prometu z uvedbo obvezne vgradnje varnostnih pasov v nekatere kategorije vozil, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker je ta cilj zaradi obsega in učinkov predlaganega ukrepa lažje doseči na ravni Skupnosti, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja —

⁽¹⁾ UL C 80, 30.3.2004, str. 6.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 17. decembra 2003 (UL C 91 E, 15.4.2004, str. 487), Skupno stališče Sveta z dne 24. januarja 2004 in Stališče Evropskega parlamenta z dne ... (še neobjavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ UL C 68, 24.3.1986, str. 35.

⁽⁴⁾ UL L 42, 23.2.1970, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2004/78/ES (UL L 153, 30.4.2004, str. 103).

⁽⁵⁾ UL L 221, 12.8.1974, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

⁽⁶⁾ UL L 186, 25.7.1996, str. 28.

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Sprememba Direktive 74/408/EGS

Direktiva 74/408/EGS se spremeni:

1. člen 1 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se doda naslednji pododstavek:

„Vozila kategorij M_2 in M_3 se razdelijo v razrede, kakor so opredeljeni v točki 2 Priloge I k Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta 2001/85/ES z dne 20. novembra 2001 o posebnih predpisih za vozila za prevoz potnikov z več kot osmimi sedeži poleg vozniškega sedeža (*).

(*) UL L 42, 13.2.2002, str. 1.“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Ta direktiva se ne uporablja za sedeže, obrnjene nazaj.“;

2. vstavi se naslednji člen 3a:

„Člen 3a

1. Vgradnja sedežev, obrnjenih vstran, je v vozilih kategorij M_1 , N_1 , M_2 (razredov III ali B) in M_3 (razredov III ali B) prepovedana.

2. Odstavek 1 se ne uporablja za reševalna vozila ali vozila iz prve alineje člena 8(1) Direktive 70/156/EGS.“;

3. Priloga II se spremeni:

(a) točka 1.1 se nadomesti z naslednjim:

„1.1 Zahteve iz te priloge se ne uporabljajo za sedeže, obrnjene nazaj, ali na naslone za glavo, ki so pritrjeni na te sedeže.“;

(b) točka 2.3 se nadomesti z naslednjim:

„2.3 ‚Sedež‘ pomeni konstrukcijo, ki je lahko del konstrukcije vozila ali ne, skupaj z opremo, namenjen za namestitev ene odrasle osebe. Izraz zajema posamezen sedež ali del sedežne klopi, namenjen za sedenje ene osebe.

Glede na svojo orientacijo, so sedeži opredeljeni na naslednje načine:

2.3.1 ‚Sedež, obrnjen naprej‘ pomeni sedež, ki se lahko uporablja med vožnjo in je obrnjen proti pred-

njemu delu vozila na tak način, da tvori navpična simetrijska ravnina sedeža z navpično simetrijsko ravnino vozila kot, manjši od $+10^\circ$ ali -10° ;

2.3.2 ‚Sedež, obrnjen nazaj‘, pomeni sedež, ki se lahko uporablja med vožnjo in je obrnjen proti zadnjemu delu vozila na tak način, da navpična simetrijska ravnina sedeža z navpično simetrijsko ravnino vozila tvori kot, manjši od $+10^\circ$ ali -10° ;

2.3.3 ‚Sedež, obrnjen vstran‘ pomeni sedež, ki glede na svojo naravnost na navpično simetrijsko ravnino vozila ne ustreza nobeni od opredelitev, podanih v zgoraj navedeni točki 2.3.1 ali 2.3.2.“;

(c) točka 2.9 se črta;

4. v Prilogi III se točka 2.5 Priloge nadomesti z naslednjim:

„2.5 ‚Sedež‘ pomeni konstrukcijo, ki je lahko del konstrukcije vozila ali ne, skupaj z opremo, namenjen za namestitev ene ali več odraslih oseb.

Glede na svojo orientacijo, so sedeži opredeljeni na naslednje načine:

2.5.1 ‚Sedež, obrnjen naprej‘, pomeni sedež, ki se lahko uporablja med vožnjo in je obrnjen proti prednjemu delu vozila na tak način, da tvori navpična simetrijska ravnina sedeža z navpično simetrijsko ravnino vozila kot, manjši od $+10^\circ$ ali -10° ;

2.5.2 ‚Sedež, obrnjen nazaj‘, pomeni sedež, ki se lahko uporablja med vožnjo in je obrnjen proti zadnjemu delu vozila na tak način, da navpična simetrijska ravnina sedeža z navpično simetrijsko ravnino vozila tvori kot, manjši od $+10^\circ$ ali -10° ;

2.5.3 ‚Sedež, obrnjen vstran‘, pomeni sedež, ki glede na svojo naravnost na navpično simetrijsko ravnino vozila ne ustreza nobeni od opredelitev, podanih v zgoraj navedeni točki 2.5.1 ali 2.5.2.“;

5. Priloga IV se spremeni:

(a) točka 1.1 se nadomesti z naslednjim:

„1.1 Zahteve, določene v tej prilogi, se uporabljajo za vozila kategorij N_1 , N_2 in N_3 ter tista vozila kategorij M_2 in M_3 , ki niso zajeta v Prilogi III. Z izjemo določb točke 2.5 se zahteve uporabljajo tudi za sedeže, obrnjene vstran, vseh kategorij vozil.“;

(b) točka 2.4 se nadomesti z naslednjim:

„2.4 Vsi sedeži, ki jih je mogoče prevrniti naprej ali imajo sklopne naslone, se morajo samodejno blokirati v normalnem položaju. Ta zahteva se ne uporablja za sedeže, nameščene v prostorih za invalidske vozičke v vozilih kategorij M₂ ali M₃ razredov I, II ali A.“.

Člen 2

Izvajanje

1. Države članice iz razlogov, ki zadevajo sedeže, njihova pritrdišča in naslone za glavo, ki so v skladu z zahtevami, določenimi v Direktivi 74/408/EGS, kakor je bila spremenjena s to direktivo, po ... (*) ne smejo:

- (a) zavriniti podelitve ES-homologacije ali nacionalne homologacije za določen tip vozila;
- (b) prepovedati registracije, prodaje ali začetka uporabe novih vozil.

2. Države članice iz razlogov, ki zadevajo sedeže, njihova pritrdišča in naslone za glavo, ki niso v skladu z zahtevami, določenimi v Direktivi 74/408/EGS, kakor je bila spremenjena s to direktivo, po ... (**) za nov tip vozila:

- (a) ne smejo več podeljevati ES-homologacije;
- (b) zavrnejo podelitev nacionalne homologacije.

3. Države članice iz razlogov, ki zadevajo sedeže, njihova pritrdišča in naslone za glavo, ki niso v skladu z zahtevami, določenimi v Direktivi 74/408/EGS, kakor je bila spremenjena s to direktivo, po ... (***):

- (a) obravnavajo potrčila o skladnosti, ki spremljajo nova vozila za namene člena 7(1) Direktive 70/156/EGS, kot neveljavna;
- (b) zavrnejo registracijo, prodajo ali začetek uporabe novih vozil, razen če se uveljavljajo določbe člena 8(2) Direktive 70/156/EGS.

Člen 3

Prenos

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za usklajevanje s to direktivo, do ... (****). O tem takoj obvestijo Komisijo.

2. Te predpise uporabljajo od ... (*****).

3. Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

4. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejete na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 4

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 5

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, ...

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

(*) Datum iz člena 3(2).

(**) Šest mesecev po datumu iz odstavka 1.

(***) Osemnajst mesecev po datumu iz odstavka 1.

(****) Šest mesecev po dnevu začetka veljavnosti te direktive.

(*****) Šest mesecev in en dan po dnevu začetka veljavnosti te direktive.

UTEMELJITVE SVETA

I. UVOD

Predlagana direktiva, ki jo je predložila Komisija 20. junija 2003 ⁽¹⁾, temelji na členu 95 Pogodbe o ES.

Evropski Ekonomsko-socialni odbor je podal mnenje ⁽²⁾ 10. decembra 2003.

Evropski parlament je končal prvo branje in podal mnenje 17. decembra 2003 ⁽³⁾.

Dne 24. januarja 2005 je Svet sprejel Skupno stališče, kot je navedeno v dok. 11935/04.

II. CILJ

Namen predlagane direktive je spremeniti Direktivo Sveta 74/408/EGS z dne 22. julija 1974, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 96/37/ES, o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s sedeži za motorna vozila, da bi se uvedla obvezna vgradnja varnostnih pasov v motorna vozila, ki niso osebni avtomobili.

Naslednji direktivi se tudi nanašata na vgradnjo varnostnih pasov v zvezi z vozili:

- Direktiva Sveta 77/541/EGS z dne 28. junija 1977, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2003/3/ES, o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z varnostnimi pasovi in sistemi za zadrževanje potnikov v motornih vozilih,
- Direktiva Sveta 76/115/EGS z dne 18. decembra 1975, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 96/38/ES, o približevanju zakonodaje držav članic o pritrditvah varnostnih pasov motornih vozil.

Z namenom, da se zagotovi obvezna vgradnja varnostnih pasov v vsa vozila, je Komisija predlagala, da se iz tehničnih razlogov istočasno spremenijo vse tri direktive.

Če upoštevamo, da je končni cilj predlaganega ukrepa izboljšanje prometne varnosti, morajo biti direktive sprejete istočasno in stopiti v veljavo na isti dan.

III. ANALIZA SKUPNEGA STALIŠČA

1. Splošni del

V soglasno sprejetem Skupnem stališču je Svet:

- spremenil člen 1, tako da je v področje uporabe Direktive vključil zložljive (preklopne) sedeže in vstavil določbe, ki razvrščajo različne položaje sedežev,
- preložil več datumov začetka uporabe iz člena 2,
- zavrnil tri spremembe EP:
 - sprememba EP št. 3, v kateri je predlagano, da se pripravi nova uvodna izjava 8(a) v zvezi s testi sedežev, obrnjenih vstran, ki naj bi jih Komisija preučila, je bila zavrnjena, ker Svet meni, da ni treba izvajati dodatnih testov za ugotovitev, da so sedeži, obrnjeni vstran, nevarni za potnike v vseh vrstah vozil,
 - spremembi EP št. 1 in 2, s katerima se v členu 1 omejuje prepoved vgradnje sedežev, obrnjenih vstran, v določene kategorije motornih vozil, sta bili zavrnjeni, saj se Svet strinja s prizadevanji Komisije, da se zaradi varnosti potnikov prepovejo stranski sedeži v vseh vrstah vozil.

⁽¹⁾ Dok. 10888/03 ENT 115 CODEC 909.

⁽²⁾ UL C 80, 30.3.2004, str. 6.

⁽³⁾ UL C 91 E, 15.4.2004, str. 487.

2. Novi elementi, ki jih vsebuje Skupno stališče v primerjavi s predlogom Komisije

Člen 1, točka 1

Črtanje omembe neuporabe Direktive za „zložljive (preklopne) sedeže“.

Točka 2:

- Obveznost držav članic, da prepovejo vgradnjo sedežev, obrnjenih vstran, je bila glede uporabe prenesena v člen 2,
- področje uporabe prepovedi sedežev, obrnjenih vstran, je bilo razjasnjeno.

Vstavljeni sta bili novi točki (točki 3 in 4), da bi se opredelili različni položaji sedežev: sedeži, obrnjeni naprej, sedeži, obrnjeni nazaj, in sedeži, obrnjeni vstran.

Točka 5 (prej točka 3)

V novem odstavku je določeno, da sistem za samodejno blokiranje, ki se zahteva za zložljive sedeže, ni potreben za zložljive sedeže, vgrajene v prostorih za invalidske vozičke v vozilih kategorij M2 ali M3 razredov I, II ali A (mestni avtobusi).

Člen 2

Vsi datumi v zvezi z izvajanjem Direktive so bili preloženi in nadomeščeni s premakljivimi datumi, ki so odvisni od dneva sprejetja te nove direktive.

IV. SKLEP

Skupno stališče, ki je v veliki meri skladno s predlogom Komisije, je Svet soglasno sprejel. Glavne spremembe predloga Komisije se nanašajo na eni strani na vključitev zložljivih sedežev v področje uporabe Direktive in na drugi strani na opredelitve različnih položajev sedežev. Poleg tega so bili prilagojeni datumi prenosa in začetka uporabe te direktive.
